

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Den nugældende landstingslov om den kommunale styrelse er vedtaget i 2008. Loven afløste den tidligere lov fra 1994, som senere blev ændret ved Landstingslov nr. 6 af 12. juni 1995 (Tilsynsrådet), Landstingslov nr. 8 af 14. november 2004 (Økonomiudvalgets øgede kompetence) og Landstingslov nr. 19 af 20. november 2006 (Telemøder).

Med gennemførelsen af kommunesammenlægningerne i 2009 ændredes de kommunale organisationer væsentligt.

Styringen af kommunernes økonomi er med de nye kommuner blevet mere kompliceret end med de forhenværende 18 kommuner, og samtidig har bl.a. udviklingen på IT området givet bedre muligheder for en mere detaljeret og præcis styring af kommunernes budgetter. Fra kommunalt hold har der også været udtrykt ønske om et mere moderniseret regelsæt omkring styringen af kommunernes økonomi.

Kommunerne har i dag en samlet nettoomsætning på mere end 3. milliarder kr. om året, og udgør dermed en væsentlig del af det samlede offentlige ressourceforbrug i landet. Der er derfor behov for en tæt politisk og administrativ kontrol med kommunernes ressourceforbrug. Naalakkersuisut har i foråret 2010 derfor vedtaget ændringer i bekendtgørelse om budgetlægning, regnskab, likviditet, revision samt kasse- og regnskabsvæsen. Ændringen vedrørte særligt to nye elementer, dels et præciseret krav om den kommunale likviditet, og dels et nyt kapitel om økonomistyring. Kravet om 5 % likviditet blev opretholdt, og suppleret af et krav om, at kommunerne til enhver tid skal kunne betale de løbende forpligtigelser.

Videre blev Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 6 af 7. april 2004 om kommunernes erhvervs-mæssige investeringer, garantistillelse, tilskud m.v. ophævet.

Med fremlæggelsen af nærværende lovforslag foreslås en række justeringer af de kommunale styrelsesregler baseret på de seneste 2 års erfaringer med styringen af de kommunale organisationer. Justeringerne er delvist afstedkommet efter ønske fra kommunerne, og der har været

et godt samarbejde mellem kommunerne og Naalakkersuisut med udformningen af nærværende forslag.

Naalakkersuisut vil inden udgangen af året endvidere foretage justeringer i vederlagsbekendtgørelsen for borgmestre og viceborgmestre samt kommunalbestyrelsesmedlemmer og bygdebestyrelsesmedlemmer mv., således at bygdebestyrelsesmedlemmer som pålægges at fungere som bygdebestyrelsesformænd gives vederlag herfor.

Det er Naalakkersuisuts ønske, at der efter strukturreformen med lovforslaget sikres en samlet opdateret lovgivning, som i dagligdagen kan være et praktisk redskab for kommunerne og selvstyret.

Som en konsekvens af indførelsen af selvstyret er der overalt i Inatsisartutloven foretaget ændringer af "Landstinget" til "Inatsisartut" og "Landstingets" til "Inatsisartuts". "Landsstyret" ændres til "Naalakkersuisut" og "Landsstyrets" til "Naalakkersuisuts".

Med disse ændringer vurderer Naalakkersuisut at det kommunale regelsæt er tidssvarende og svarer de behov der er i forbindelse med styringen af den kommunale sektor.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Almindelige bestemmelser

De almindelige bestemmelser vedrørende kommunernes styrelse reguleres i dette kapitel. Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser. Der foreslås konsekvensrettelser som følge af den vedtagne Landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor.

2.2 Kommunalbestyrelsen

Antal kommunalbestyrelsesmedlemmer i de enkelte kommuner og kommunalbestyrelsernes konstituering reguleres i dette kapitel.

Endvidere reguleres kommunalbestyrelsernes arbejde. Vederlæggelsesbestemmelserne er i forslaget flyttet til et nyt selvstændigt kapitel (kapitel 8). Se herom i afsnit "3.8 Vederlag".

Naalakkersuisut finder det vigtigt, at der med de store kommuner er større åbenhed om kommunalbestyrelsernes arbejde, og foreslår derfor en udvidet adgang til, at de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer kan gennemse det sagsmateriale, der ligger til grund for behandlingen i kommunalbestyrelsen. Desuden foreslår Naalakkersuisut indsat tidsfrister for, hvornår dagsorden og sagsmateriale til kommunalbestyrelsens møder skal fremsendes til medlemmerne.

2.3 Borgmesteren og viceborgmesterens virke

Som en konsekvens af Naalakkersuisuts ønske om større gennemsigtighed i den kommunale forvaltning foreslår Naalakkersuisut indsat en regel om, at borgmesteren efterfølgende orienterer kommunalbestyrelsen om afgørelser i sager, som ikke tåler udsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

Den øvrige regulering af kapitlet om borgmesteren foreslås videreført med konsekvensrettelser, som følger af den vedtagne Inatsisartutlov om strukturreform af den kommunale sektor og intentionen om en mere overskuelig og letlæselig lovgivning.

2.4 Udvalg, kommissioner med videre

Naalakkersuisut foreslår i § 31, at kommunalbestyrelsen sikres mulighed for at udpege ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer til at udføre hverv på vegne af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen skal give mulighed for at kommunalbestyrelsen kan udpege særligt fagligt kvalificerede personer mulighed for at virke på delegation for kommunalbestyrelsen i sammenhænge som vurderes relevante af kommunalbestyrelsen.

Indsættelsen af en ny § 33 er en rettelse af den nuværende lov, hvorved bestemmelsen ved en fejl udgik af loven. Bestemmelsen anvendes i praksis af kommunerne.

2.5 Kommunens økonomiske forvaltning

Reguleringen af kapitlet foreslås videreført med konsekvensrettelser, som tidligere anført.

2.6 Bygdebestyrelser

Bortset fra ændringsforslag til § 51 stk. 3 og § 56 stk. 1, svarer bestemmelserne til de nugældende bestemmelser med konsekvensrettelser af lovens nummerering

2.7 Tilsyn

Kapitlet svarer til de nugældende bestemmelser med konsekvensrettelser af lovens nummerering.

2.8 Vederlag

Bortset fra konsekvensrettelser af lovens nummerering svarer bestemmelserne til de nugældende bestemmelser.

2.9 Sanktioner og erstatning

Bortset fra konsekvensrettelser af lovens nummerering svarer bestemmelserne til de nugældende bestemmelser.

2.10 Ikrafttrædelse

Lovforslaget foreslås sat i kraft 1. januar 2011.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det antages, at de færre kommuner vil betyde en mulig effektivisering af driften og dermed mulighed for en større kvalitet i opgaveløsningen.

De større kommunale enheder skal forberede opgaveudlægningen fra Selvstyret. Det er Naa-lakkersuisuts forventning, at en udlægning af rene driftsopgaver fra Selvstyret til kommunerne vil betyde, at opgaveløsningen kommer tættere på borgerne og dobbeltadministration undgås.

Forslaget forventes ikke at have betydning for arbejdsbyrden i kommunalbestyrelsen og internt i kommunen, ligesom der ikke forventes merudgifter som følge af forslaget.

Ved sammenlægningen af kommunerne faldt udgifterne til vederlag til folkevalgte i kommunerne. Besparelserne udgør ca. 4,0 mio. kr. i forhold til udgifterne i de tidligere kommuner.

Der er i dag 72 medlemmer af kommunalbestyrelserne, og 106 medlemmer af bygdebestyrelserne.

Udgifterne til tilsyn afholdes dels over finanslovskonto for Departementet for Indenrigsaffægender, Natur og Miljø, og dels af finanslovskonto Tilsynsrådet for kommunerne. Den samlede bevilling til Departementet for Indenrigsaffægender, Natur og Miljø udgør for 2010 18.132 mio. kr. hvoraf 13.944 mio. kr. er til lønninger i departementet. Den samlede bevilling til tilsynsrådet udgør for 2010 55.000 kr. Der forventes ikke ændringer i udgifterne til tilsynet i forbindelse med lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Kommunerne får en mere central placering og vil samtidig få en ny rolle, som borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Lovforslaget er en fortsættelse af arbejdet med struktur-reformen og vil komme til udtryk i form af en decentralisering og styrkelse af borgernes retssikkerhed.

Dette vil for den enkelte borger betyde en lettere adgang til de relevante myndigheder, samt en hurtigere og smidigere sagsbehandling af fagligt kompetente medarbejdere og derved også en større retssikkerhed for den enkelte borger.

7. Evt. andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre

Forslaget har ingen konsekvenser for forholdet til Rigsfællesskabet og Selvstyret.

9. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslag er sendt i høring den 3. maj 2010 med høringsfrist den 14. juni 2010 i Kanukoka, kommunerne, Kanunupe, Kommunernes Revision (BDO), Deloitte, AK, SIK, IMAK, GA, PIP, ASG, Sundhedskartellet, og alle departementer i Selvstyret.

Følgende afgav høringssvar: PIP, Formandens Departement, Departementet for Finanser, Departementet for Boliger, Departementet for Sundhed, Departementet for Erhverv, Departementet for Sociale anliggender, Kommunernes Revision (BDO), GA, Kanukoka på vegne af kommunerne, SIK, IMAK., Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunua.

GA, Departementet for Sundhed, Qeqqata Kommunua og Departementet for Finanser, havde ingen bemærkninger til forslaget.

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik havde følgende høringssvar: Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at lovtæksten ikke er støttet op med bemærkninger til alle bestemmelserne. Der er kun bemærkninger til de bestemmelser, der foreslås ændret. Boligafdelingen skal foreslå, at der udarbejdes bemærkninger til de resterende bestemmelser også, eller at de gengives i den nuværende form.

Formandens Departement havde følgende høringssvar: Lov- og Justitsafdelingen skal anbefale, at forslaget bringes i overensstemmelse med de gældende retningslinjer for udarbejdelse af regler i Grønlands Selvstyre for så vidt angår både lovforslaget og dets tilhørende bemærkninger. Der er særligt behov for at forslagets opstilling bringes i overensstemmelse med retningslinjerne. Endelig ses bemærkningerne at være udformet som et ændringsforslag. Dette er ikke korrekt idet der er tale om fremsættelse af en ny hovedlov.

Som en konsekvens af bemærkningerne fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik og Lov- og Justitsafdelingen er forslaget ændret således, at lovtæksten støtter op med bemærkninger til alle bestemmelserne, og at der er udarbejdes bemærkninger til de resterende bestemmelser, eller de gengives i den nuværende form.

Der er, bortset fra de ændringer der følger af høringssvarene, ikke tilsigtet materielle forandringer i forhold til høringsforslaget.

Kommunernes Revision BDO havde følgende høringssvar: Ad. § 6 stk. 4, umiddelbart vurderet mangler der justering af § -henvisningen. Ad. § 49 stk. 1, det fremgår af paragraffen, at ”enhver kommune skal have en statsautoriseret revision” For at fremtidssikre og undgå misforståelser i forståelsen af bestemmelsen skal vi foreslå, at departementet i stedet anvender formuleringen ”...godkendt revision i henhold til den til enhver tid gældende revisorlov”.

Denne formulering favner alle revisionsvirksomheder/personer, som i henhold til lov om statsautoriserede og registrerede revisorer (i Grønlands Anordning nr. 623 af 23. juni 2009) af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er beskikket til at udføre lovpligtig revision. Godkendte virksomheder/personer er optaget i et register benævnt REVIREG., som administreres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Ændringen betyder tillige, at § 48 tekstmæssig skal justeres. Det er således mulighed for blot at indlede paragraffen med: ”Revisionens bemærkninger.....” og i stk. 2 ændre til: ”.....og revisionens bemærkninger.....”. Ad. § 72, stk. 3 - som en konsekvens af ændringen i § 49 kan stk. 3 udgå.

Kommunernes Revision BDO's anbefalinger er indarbejdet i lovforslaget.

Kanukoka havde på vegne af kommunerne følgende høringssvar: Efter drøftelser med de 4 kommuner er der ikke fra Kanukokas side bemærkninger til det materielle indhold af lovforslaget.

Der opfordres dog til, at formuleringen af § 33, stk. 2 forbedres, idet der synes at være faldet nogle ord ud i forhold til den tidligere udgave, hvilket kan virke meningsforstyrrende.

Bemærkningen er taget til efterretning, og bestemmelsen tilpasset.

I tredje afsnit af bemærkningerne til § 16 henvises til at lovforslaget skulle styrke mulighederne for underskrift via moderne IT-muligheder, men dette synes ikke at fremgå af lovteksten.

Bestemmelsen er tilrettet i overensstemmelse med kanukoka's bemærkninger.

IMAK havde følgende høringssvar: Bestyrelsen mener ikke, at bestemmelserne vedr. bygdernes særstatus med hensyn til at have bygdebestyrelser skal opretholdes, idet byerne ikke har et tilsvarende folkevalgt organ. Dette betyder skævvridning af demokratiet. Derudover bedes der bemærket 1 stavfejl i § 51 stk. 3 stemmeantal.

Naalakkersuisut ønsker at opretholde bygdebestyrelserne og IMAK's forslag til ændring indgår ikke i lovforslaget. § 51, stk. 3 er tilrettet i overensstemmelse med høringssvaret.

Departementet for Sociale anliggender havde følgende høringssvar: Det bemærkes at forslaget til lov i flere henseender ikke opfylder kravene til udarbejdelse af lovforslag, således som det fremgår af retningslinjer for udarbejdelse af regler i Grønlands Hjemmestyre/Selvstyre.

Titlen på lovforslaget bør være forslag til Inatsisartutlov nr.....,

Første side i lovforslaget bør nederst påføres side 3.

§ 33, stk. 2 første sætning giver ikke mening, da hovedsætningen aldrig udføres, efter en indskudt bisætning.

De almindelige bemærkninger pkt. 1. Lovforslagets baggrund: Der er ingen substantiel fremlæggelse af hvad der er nyt i hovedforslaget.

De almindelige bemærkninger pkt. 2 Lovforslagets indhold: Teksten er forkert i forhold til anvisningerne i retningslinjerne for lovudarbejdelse.

De almindelige bemærkninger pkt. 2.10 – forkert ikrafttrædelsestidspunkt.

De almindelige bemærkninger pkt. 9. det er ikke anført, hvem forslaget er sendt i høring hos. Man kan ikke vælge at lave bemærkninger til nogle bestemmelser og ikke til andre. Der skal laves bemærkninger til samtlige bestemmelser i lovforslaget. Samlet set et meget sjusket udarbejdet lovforslag.

Lovforslaget er ændret.

SIK havde følgende høringssvar: § 57 stk. 3, SIK finder det uholdbart, at Naalakkersuisut ikke skal føre tilsyn med kommunernes overholdelse af ansættelsesretlige regler.

Kommunerne har i kraft af deres størrelse og betydning i samfundet en toneangivende faktor som arbejdsgiver. Det har derfor en betydning hvordan de agerer inden for arbejdsmarkedet, og særligt omkring ansættelsesområdet.

Kommunerne har på lige fod med øvrige offentlige myndigheder en særlig forpligtigelse til at efterleve gode og klare løn- ansættelses- og pensionsvilkår for deres personale. Men samtidig skal dette ske efter normer, som ikke overskrider de rammer som arbejdsmarkedets parter bliver enige om, så man undgår ulige og urimelige vilkår på arbejdsmarkedet.

Efter SIKs mening er det også på sin plads, at strukturændringen af kommunerne betyder, at det vil være lettere at føre tilsyn. SIK vil derfor anbefale, at Naalakkersuisut også sikrer tilsyn med kommunernes efterlevelse af reglerne omkring ansættelsesret.

§ 68, her bør høringsparterne inden for arbejdsmarkedet inddrages, da SIK som væsentlig aktør og høringspart besidder viden og erfaring, hvorfor det vil være naturligt at inddrage forbundet medindflydelse hvad angår vilkårene for kommunernes personale.

Såfremt man vil friholde Naalakkersuisut at føre tilsyn med hvorvidt kommunerne overholder ansættelsesretlige regler, må Naalakkersuisut til at afsætte midler til brug for tilsyn, og her vil SIK stille sin ekspertise til rådighed.

Naalakkersuisut finder ikke, at der er anledning til at ændre på den mangeårige praksis, at tilsynet ikke omfatter ansættelsesretlige spørgsmål. Dette følger allerede af tilsynets karakter af at være et legalitetstilsyn, jfr. § 57, stk. 1, at kommunernes overholdelse af generelle overenskomster og andre fagretslige regler ikke er omfattet af tilsynets kompetence.

Kommuneqarfik Sermersooq havde følgende høringssvar: Kommuneqarfik Sermersooq finder det relevant, at der efter kommunesammenlægningen foretages justeringer i lov om den kommunale styrelse dog kunne kommunen godt have ønsket sig at Inatsisartut havde lagt op til yderligere ændringer med det formål at styrke borgerinddragelse og det lokale demokrati havde kommunalbestyrelsen gerne set, at der blev åbnet mulighed for at kommunalbestyrelsen, i særlige situationer, kunne beslutte at yde honorar for arbejdet i ”særlige udvalg” nedsat i henhold til § 31 stk. 3, med de geografiske afstande indenfor de fire storkommuner, og de elektroniske muligheder, må det forudses, at sagsmateriale for fremtiden i højere grad skal formidles til medlemmerne elektronisk. De vil være ønskeligt, at dette fremgik af lovtæksten som en mulighed. Og på længere sigt sådan at sagsmateriale alene formidles til medlemmerne elektronisk.

§ 15 Kommunen finder tilføjelsen til § 15 stk. 2 omhandlende skriftlig begæring om udtrædelse af kommunalbestyrelsen i mere en to måneder for særdeles relevant

§ 16 I forhold til at virkeligheden/praksis oftere og oftere tilsiger anvendelse af telefon- og videokonference i forbindelse med mødeafholdelse bør teksten formuleres således, at man fremtidssikrer denne paragraf ved at åbne op for brug af f.eks. scanning og elektronisk underskrift og ikke udelukkende nævnet eksemplet underskrift på fax-kopi.

Naalakkersuisut finder ikke, at der er anledning til at indføre yderligere vederlag for udøvelse af kommunal virksomhed. Det er Naalakkersuisuts holdning, at omkostningerne i det offentlige skal reduceres.

Naalakkersuisut finder, at lovens tekst omkring brugen af elektroniske virkemidler er tilstrækkelig, og har jfr. Kanukoka's bemærkninger foretaget tilpasninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 1 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, som er ansvarlig for styrelsen af kommunens anliggender.

Til stk. 2

Styrelsesvedtægten skal alene indeholde de overordnede regler om kommunalbestyrelsens medlemstal, antal viceborgmestre, antal stående udvalg og disses myndighedsområde. Bygdebestyrelsernes antal og disses medlemstal og myndighedsområde omtales i § 51.

Det er endvidere hensigten, at gentagelser af denne lovs paragraffer skal udgå af styrelsesvedtægterne, eksempelvis vedrørende økonomiudvalgets myndighedsområde.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at alle procedureregler vedrørende kommunalbestyrelsen samles i forretningsordenen, og sådanne regler skal ikke forefindes i styrelsesvedtægten.

Til stk. 4

Kravet om fremsendelse af forretningsordenen og styrelsesvedtægten er en konsekvens af, at Naalakkersuisut også varetager et legalitetstilsyn med kommunalbestyrelsens procedureregler. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke fremsender forretningsorden og styrelsesvedtægt til Naalakkersuisut, vil normalforretningsorden eller normalstyrelsesvedtægt finde anvendelse til fortolkning af eventuelle uklarheder i forbindelse med kommunalbestyrelsens arbejde. Samme forhold vil gøre sig gældende, selvom kommunalbestyrelsen har vedtaget og underskrevet forretningsorden og styrelsesvedtægt, men ikke fremsendt disse til Naalakkersuisut.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der altid forefindes en styrelsesvedtægt og forretningsorden for en kommunalbestyrelse. Bestemmelsen fritager imidlertid ikke kommunalbestyrelsen for at vedtage en selvstændig styrelsesvedtægt og forretningsorden for kommunen. Endvidere skal den generelle forretningsordenen og styrelsesvedtægten i tilfælde af fortolkningsstvivl finde anvendelse.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 2, og indeholder ikke materielle ændringer.

Kommunevåben er forbeholdt de pågældende kommunale myndigheder. Dog kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade andre at anvende våbenet. En tilladelse til anvendelse i kommercielt øjemed kan gøres betinget af erlæggelse af en afgift. Ændring af en kommunes våben kan kun ske med Naalakkersuisuts samtykke.

Til stk. 1

Forinden kommunalbestyrelsen giver tilladelse til anvendelse af kommunevåbenet til anden brug end myndighedsbrug, skal kommunalbestyrelsen sikre sig, at anvendelsen sker på en sådan måde, at det klart fremgår for offentligheden, at brugen ikke har relation til de kommunale myndigheder.

Kommunalbestyrelsen skal forinden en sådan tilladelse gives sikre sig, at der ikke tillades private firmaer at anvende kommunevåbenet som eneste logo eller hovedlogo på biler eller brevpapir. Ansøgningen sendes til kommunalbestyrelsen. Gives tilladelsen, skal denne indeholde tidsperioden for brugen af våbenet.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte et gebyr, som et engangsgebyr eller som et periodisk gebyr alt efter karakteren af den anvendelse af kommunevåbenet, der er givet tilladelse til.

Eksempelvis vil tilladelse til anvendelse af kommunevåbenet i en tryksag som led i et præsentations- eller reklamefremstød af isoleret karakter tale for fastsættelse af et engangsgebyr, mens anvendelse over en længere periode som led i et logo på engangsbæreposer vil tale for et periodisk gebyr.

Der kan ikke fastsættes et gebyr, som ligger over de faktiske omkostninger, kommunalbestyrelsen har, ved at behandle ansøgningen om anvendelse af kommunevåbenet.

Gebyret skal, som andre kommunale indtægter, budgetteres, eventuelt tillægsbevilges, hvis det fastsættes efter budgettets vedtagelse.

Det bør af tilladelsen til brug af kommunevåbenet klart fremgå, efter hvilke kriterier et gebyr er fastsat, således at det kan kontrolleres, at kommunen overholder lighedsgrundsætningen ved andre tilladelser af samme art.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 3, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

I Kommuneqarfik Sermersooq og Qaasuitsup Kommunia vælges 21 kommunalbestyrelsesmedlemmer og i Qeqqata Kommunia og Kommune Kujalleq vælges 15 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Bestemmelsen er en konsekvens af strukturreformen.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen kan inden udgangen af året forud for valgets afholdelse beslutte antallet af medlemmer i den kommende kommunalbestyrelse. Medlemstallet skal være ulige og fremgå af styrelsesvedtægten. Et af formålene med strukturreformen af hele den offentlige sektor er at frigøre økonomiske ressourcer fra administrative opgaver og overføre ressourcerne til erhvervsudvikling. På denne baggrund er der i Landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor indsat et maksimum for antallet af medlemmer i kommunalbestyrelserne i

de 4 kommuner. Naalakkersuisut finder det vigtigt at videreføre dette maksimum, men anser det uproblematisk, at en kommune vælger et mindre antal kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Til § 4

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 4, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Det er fastsat, at den nyvalgte kommunalbestyrelses konstituerende møde først kan finde sted, når Valgbarhedsnævnets prøvelse af kommunalbestyrelsesmedlemmernes valgbarhed er afsluttet.

Den siddende kommunalbestyrelse fortsætter, indtil prøvelsen er afsluttet. Den siddende kommunalbestyrelse må efter valget alene tage sig af den daglige drift af kommunen frem til den nyvalgte kommunalbestyrelse kan konstituere sig.

Indkaldelsen til kommunalbestyrelsens konstituerende møde skal ske skriftligt, eventuelt ved fax eller e-mail.

Til stk. 2

Mødet ledes af den person, der har indkaldt hertil. Bestemmelsen tager højde for den situation, at det medlem, som har indkaldt til det konstituerende møde, er forhindret i at deltage heri. Når der i bestemmelsen tales om forhandlinger, er der alene tale om forhandlinger i forbindelse med selve konstitueringen, herunder valg af borgmester.

Til § 5

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 5 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen er sammen med § 19 om borgmesterens rolle som chef for administrationen den eneste bestemmelse i denne Inatsisartutlov, som omhandler kommunens administration.

Bestemmelsen fastslår, at administrationen er et led i styrelsessystemet med kommunalbestyrelsen som det overordnede organ. Kommunalbestyrelsen kan, med mindre andet er fastsat i særlovgivningen, frit fastsætte bestemmelser om delegation til forvaltningen.

Bestemmelsen understreger rollefordelingen mellem kommunalbestyrelse og økonomiudvalg i relation til ansættelse og afskedigelse af kommunens personale, således at kommunalbestyrelsen alene ansætter og afskediger kommunaldirektøren, mens økonomiudvalget varetager den umiddelbare forvaltning af de øvrige personaleforhold, jf. § 25, stk. 1 nr. 2.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 6, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester er 1. punkt på det konstituerende møde.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af borgmester kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning. Lodtrækningen foretages af det kommunalbestyrelsesmedlem, som leder det konstituerende møde.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer valget af viceborgmester og fastslår, at viceborgmesteren vælges på samme måde som borgmesteren. Endvidere fastslår bestemmelsen, at den nyvalgte borgmester leder valget. Såfremt borgmesteren er fraværende, ledes valget af viceborgmester af det kommunalbestyrelsesmedlem, som har indkaldt til det konstituerende møde.

Til stk. 4

Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har vedtaget i styrelsesvedtægten, at der skal vælges en 1. og 2. viceborgmester. I denne situation foretages forholdstalsvalg, som beskrevet i § 35. Bestemmelsen præciserer, at der ved valg af en enkelt viceborgmester anvendes flertalsvalg, mens der ved valg af 2 viceborgmestre skal anvendes forholdstalsvalg.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester og viceborgmester er gældende for hele kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Det er således som udgangspunkt ikke muligt for kommunalbestyrelsen at afsætte eller fritage borgmester og viceborgmester midt i kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Kommunalbestyrelsen har derimod mulighed for, jf. § 23 at afsætte borgmesteren, såfremt denne nægter at udføre de pålagte opgaver.

Til § 7

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 7, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at et valg til kommunalbestyrelsen forpligter de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage valg til borgmester og viceborgmester. Det er en naturlig følge af, at de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer har accepteret at opstille til kommunalbestyrelsen, at der er mulighed for at blive valgt til borgmester eller viceborgmester. Såfremt en kandidat ikke efterfølgende ønsker at blive valgt som borgmester eller viceborgmester, bør kandidaten undlade at opstille.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fritage borgmester eller viceborgmester for resten af funktionsperioden, såfremt borgmester eller viceborgmester anmoder om at blive fritaget for hvervet. Fritagelsen sker ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der skal vælges ny borgmester eller viceborgmester efter bestemmelserne i § 6, såfremt borgmester eller viceborgmester forlader hvervet. Det er endvidere understreget, at det ved valg til en ledigbleven viceborgmesterpost i kommuner med 2 viceborgmestre, er en konsekvens af forholdstalsvalgmetoden, at den gruppe, som har udpeget den tidligere viceborgmester, også udpeger den nye.

Til § 8

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 8, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en mødeplan for et helt regnskabsår. Mødeplanen skal offentliggøres senest ved begyndelsen af regnskabsåret. Offentliggørelsen kan finde sted ved opslag på kommunens hjemmeside eller i lokalavisen.

Mødeplanen skal ligeledes sendes til Naalakkersuisut, der som en del af tilsynet med kommunerne skal være orienteret om, hvornår der afholdes kommunalbestyrelsesmøder, såfremt Naalakkersuisut ønsker at overvære møderne.

Til stk. 2

Bestemmelsen sikrer den nyvalgte kommunalbestyrelse størst mulig frihed med hensyn til planlægningen af mødeaktivitet. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, såfremt den nyvalgte kommunalbestyrelse er bundet af en mødeplan, som den afgående kommunalbestyrelse har vedtaget.

Til stk. 3

Kompetencen til at indkalde til ekstraordinære kommunalbestyrelsesmøder er hos borgmesteren. Borgmesteren er imidlertid forpligtet til at indkalde til ekstraordinært kommunalbestyrelsesmøde, såfremt 1/3 af kommunalbestyrelsens medlemmer forlanger det.

Meddelelse om ekstraordinære møder skal gives til kommunens borgere og Naalakkersuisut, inden mødet afholdes, såfremt det er muligt. Såfremt kommunalbestyrelsen vælger at offentliggøre indkaldelse og dagsorden til kommunalbestyrelsesmøder på kommunens hjemmeside, skal offentliggørelsen af de ekstraordinære møder også altid finde sted på kommunens hjemmeside og forud for mødet. Sker offentliggørelsen normalt i lokalavisen, vil der være en større fleksibilitet med hensyn til kravet om offentliggørelse.

Til stk. 4

Tidsfristen er fastsat for at sikre kommunalbestyrelsesmedlemmerne mulighed for at sætte sig ind i sagsmaterialet inden møderne. Bestemmelsen skal endvidere medvirke til, at der skabes større åbenhed om kommunalbestyrelsesmødernes indhold, naturligvis under hensyn til tavshedspligten.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en styrkelse af offentligheden omkring kommunalbestyrelsens arbejde. Den fortegnelse over sagerne, som skal fremlægges, kan, men skal ikke nødvendigvis, være identisk med dagsordensudkastet. Fortegnelsen skal dog som minimum indeholde en angivelse af sagernes emner. I fortegnelsen skal, med respekt af reglerne om tavshedspligt, medtages såvel sager, som foreslås behandlet for åbne døre som sager, der foreslås behandlet for lukkede døre.

Det er alene lovgivningens regler om tavshedspligt, som begrænser pligten til at fremlægge udskrift af beslutningsreferatet. Det forhold, at en beslutning er truffet for lukkede døre, kan ikke i sig selv begrunde, at beslutningen ikke medtages i den udskrift af beslutningsprotokollen, som fremlægges.

Til § 9

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 9 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Der kan i forretningsordenen indføjes nærmere retningslinjer for dørlukning. Dørlukning skal jfr. Normalforretningsordenen for kommunalbestyrelser, § 1, stk. 2 anvendes i forbindelse med behandling af:

- 1) Sager, hvis afgørelse forudsætter en bedømmelse af personlige forhold.
- 2) Sager om køb og salg af faste ejendomme.
- 3) Overslag og tilbud vedrørende bygningsarbejder og leverancer.

Ansatte i kommunen kan naturligvis deltage i de lukkede møder, i det omfang det er nødvendigt for at betjene kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at indkalde personer uden for kommunalbestyrelsen til kommunalbestyrelsens lukkede møder. Det forudsættes, at vedkommendes tilstedeværelse er påkrævet til sagens oplysning, og at vedkommende besidder viden, som er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan træffe forsvarlig afgørelse i sagen på et fagligt grundlag.

Det skal understreges, at det ikke er hensigten med bestemmelsen at regulere, hvorvidt personer, som tilkaldes i medfør af bestemmelsen i givet fald vil være forpligtet til at efterkomme kommunalbestyrelsens anmodning, idet dette må afgøres konkret og ud fra pågældendes forpligtelser overfor kommunalbestyrelsen i henhold til anden lovgivning.

Det vil ikke være muligt efter bestemmelsen, at tilkalde et kommunalbestyrelsesmedlem, som er blevet erklæret inhabilt i den konkrete sag.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der for såvel kommunalbestyrelsesmedlemmer, ansatte som øvrige deltagere i lukkede møder i kommunen gælder tavshedspligt i henhold til Kriminallov for Grønland. Dette gælder såvel lukkede møder i selve kommunalbestyrelsen, som i stående og særlige udvalg og kommissioner.

Til stk. 4

Når der i bestemmelsen henvises til Naalakkersuisut, er det ikke selve Naalakkersuisut, men en repræsentant for tilsynsmyndigheden, som har ret til at overvære behandling af sager for lukkede døre. Retten til at overvære sager, som behandles for lukkede døre omfatter således også områder, hvor der i lovgivningen måtte være fastsat en speciel tilsynsmyndighed, eksempelvis i sociale sager.

Til § 10

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 10, og indeholder ikke materielle ændringer.

Det er hovedreglen, at sager kun kræver 1 behandling i kommunalbestyrelsen, med mindre andet specifikt er reguleret i lovgivningen.

Ved vedtagelsen af styrelsesvedtægt jf. § 1, stk. 2 og budget jf. § 41 kræves 2 behandlinger i kommunalbestyrelsen.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 11, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er beslutningsdygtig, når 1/2 af medlemmerne deltager i mødet. Der kræves flertal af de deltagende for at træffe beslutning. Det understreges endvidere, at der i lovgivningen findes bestemmelser, som kræver en anden vedtagelsesprocedure.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et medlem har krav på at kunne deltage i mødet ved hjælp af telefon- eller videokonference samt telefax, når et medlem har forfald i henhold til bestemmelsen i § 15, stk. 1. Kravet om telefax er indsat for at sikre underskriften af beslutningsreferatet, jf. § 16, stk. 1.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen i forretningsordenen kan bestemme, at møder kan afholdes som telefon- eller videokonference eller ved anden måde. Bestemmelsen er også indsat som en fremtidssikring, idet det dog understreges, at den anvendte kommunikationsteknologi som minimum bør sikre, at medlemmernes tilkendegivelser og stemmeafgivelser kan modtages og forstås af alle mødedeltagere. Det skal samtidig sikres, at den anvendte kommunikationsteknologi giver mulighed for underskrift af beslutningsreferatet, jf. § 16, stk. 1.

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 12, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsesmedlemmer adgang til at gennemse sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration. Adgangen til sagsmateriale kan efter forslaget kun gives i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmet ønsker materialet som led i sit kommunalbestyrelsesarbejde, og sagsmaterialet foreligger i endelig form. Der kan således ikke gives adgang til skitser, notater og så videre fra kommunens administration, og der vil heller ikke kunne gives medlemmer, der ikke har sæde i økonomiudvalget, sagsindsigt i økonomiudvalgets sager.

Til stk. 2

I bestemmelsen fastslås, at ønsker om sagsindsigt rettes til borgmesteren.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår en adgang for borgmesteren til at nægte sagsindsigt, såfremt indsigten vil forsinke sagsbehandlingen eller være forbundet med uforholdsmæssigt store vanskeligheder. Uforholdsmæssigt store vanskeligheder kan foreligge, f. eks. når sagsakterne ikke findes samlet på samme lokalitet, eller sagsmaterialet er meget omfangsrigt.

Ethvert afslag på sagsindsigt skal være sagligt begrundet.

Til stk. 4

Sagsindsigten kan gives ved fremsendelse af en kopi af selve sagsmaterialet. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte bestemmelser til regulering af udleveringen af kopier. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at opstille generelle retningslinjer for udlevering af kopier af sagsakter og hermed også mulighed for en generel begrænsning i antallet af kopier, der kan udleveres i den enkelte sag.

Begrænsningen vedrører alene antallet af kopier, der kan udleveres, og påvirker således ikke selve retten til fysisk at møde op i forvaltningen og gennemlæse sagsakterne.

Til § 13

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 13, og indeholder ikke materielle ændringer.

Angår et medlemsforslag eller et spørgsmål et anliggende, som ikke er undergivet kommunalbestyrelsens kompetence, eller hvis en vedtagelse af forslaget vil indebære en ulovlig beslutning, vil kommunalbestyrelsen være forpligtet til at afvise at realitetsbehandle forslaget, men borgmesteren kan ikke afvise at optage det på dagsordenen, hvis det er rettidigt indkommet i henhold til kommunens forretningsorden.

Det præciseres, at der ikke er tillagt kommunens udvalg nogen selvstændig kompetence, med mindre dette udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen.

Kompetencen til at træffe beslutninger ligger hos kommunalbestyrelsen, og udvalgene skal således have positiv lovhjemmel til selvstændig beslutningskompetence.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 14, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, som angiver de materielle betingelser for inhabilitet i konkrete sager.

Afgørelsen af om der foreligger inhabilitet træffes ved flertalsafgørelse.

Dette forslag angiver alene procedurereglerne for at erklære et medlem inhabilt.

Spørgsmålet om et medlems inhabilitet er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesret, men den endelige afgørelse ligger hos domstolene, som ikke er bundet af begrænsninger, som påhviler Naalakkersuisut, jf. forslaget § 57. Naalakkersuisut er således afskåret fra at tage stilling til hensigtsmæssigheden i kommunalbestyrelsens sagsbehandling, ligesom Naalakkersuisut er pålagt begrænsninger i adgangen til at ophæve kommunale beslutninger.

Forslaget indeholder ingen regler om generel inhabilitet. Om der foreligger generel inhabilitet skal afgøres i hvert enkelt konkret tilfælde efter de almindelige offentligretlige regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at underretningspligten, såfremt der er mistanke om inhabilitet, påhviler det kommunalbestyrelsesmedlem, som er i tvivl, om medlemmet er inhabilt ved behandling af sagen.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Hvis et medlem er fraværende af anden grund end inhabilitet, skal spørgsmålet om stedfortræderindkaldelse afgøres efter § 15, uanset om det fraværende medlem ville være blevet erklæret inhabilt.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at reglerne om stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet ikke kan misbruges til at blokere for en beslutning i en sag, hvori der er et klart flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt beslutning, eller hvor lovgivningen eller juridisk bindende aftaler foreskriver, at der træffes afgørelse inden en bestemt frist.

I tilfælde, hvor behandlingen af en sag ikke uden væsentlig skade for offentlige eller private interesser kan udsættes, kan det inhabile medlem dog deltage i sagens behandling, hvis kommunalbestyrelsen ellers ville miste sin beslutningsdygtighed, jf. Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning § 4, stk. 2.

Til § 15

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører et medlems adgang til fravær fra og stedfortræderindkaldelse til et enkelt møde. Det pågældende kandidatforbund, som har valgt medlemmet, har ret til at kræve stedfortræderen indkaldt til et enkelt møde.

Det er i den forbindelse uden betydning, om kandidatforbundet senere er blevet opløst eller ændret, idet begæringen om stedfortræderindkaldelse i tilfælde af uenighed i det oprindelige kandidatforbund i givet fald må træffes ved en flertalsbeslutning i den oprindelige og nu opløste gruppe.

Stedfortræderindkaldelse til et enkelt møde sker ikke automatisk som led i borgmesterens almindelige mødeforbereelse. Dette bevirker, at kommunalbestyrelsens kandidatforbund i så god tid som muligt bør tage højde for kommunalbestyrelsens mødeplanlægning.

Det skal understreges, at der er adgang til at kræve stedfortræderindkaldelse ved det konstituerende møde og ved 2. behandlingen af kommunens budget, selvom forfaldet ikke skyldes de nævnte grunde til forfald, men f. eks. at kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke kan nå frem på grund af trafikale problemer. Dette skyldes de meget væsentlige beslutninger, som træffes på disse møder, som ikke bør påvirkes vilkårligt af et medlems fravær.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ændret i forhold til tidligere gældende lovgivning. I den nye Inatsisatutlov er der indført en pligt til fremsende skriftlig begæring til borgmesteren fra et medlem som forventer at måtte udtræde af kommunalbestyrelsen i mere end 2 måneder. Medlemmet skal fremsende begæringen til borgmesteren snarest muligt når medlemmet forudser behovet for udeblivelse.

Ved at pålægge medlemmet selv en pligt til at fremsende skriftlig begæring til borgmesteren om forventet forfald tilsigter ændringsforslaget, at borgmesteren hurtigst muligt modtager begæringen således at stedfortræder kan indkaldes.

Bestemmelsen foreskriver automatisk stedfortræderindkaldelse ved lovlig forhindring af mindst 2 måneders varighed. Reglen er indført for at smidiggøre procedurerne omkring stedfortræderindkaldelse, når det vil være åbenbart, at en lovlig hindring for varetagelse af kommunalbestyrelseshvervet strækker sig over en længere periode, som skønsmæssigt er fastsat til minimum 2 måneder, eller gennemsnitligt 2 ordinære kommunalbestyrelsesmøder.

Reglen skal dog ikke ses som en almindelig hjemmel til at meddele fritagelse på orlovslignende vilkår til kommunalbestyrelsesmedlemmer, hvilket ville stride mod, at medlemskab af kommunalbestyrelsen er et borgerligt ombud. Der skal være tale om en absolut og varig forhindring i perioden. Eksempelvis kan den situation, at et medlem ikke kan deltage i kommunalbestyrelsens møder, men kan deltage i udvalgmøder, således ikke begrunde, at medlemmet fritages.

Der er intet krav om, at hindringen skal være af midlertidig karakter, idet konsekvenserne af fritagelse for resten af valgperioden i praksis vil være identisk med, at medlemmet formelt får tilladelse til at udtræde af kommunalbestyrelsen, nemlig:

- 1) at stedfortræderen indtræder i kommunalbestyrelsen og
- 2) det fraværende medlems valggruppe besætter vakante udvalgsposter.

Det er den kommunale valglovs regler om udtræden af kommunalbestyrelsen, som finder anvendelse, hvis et medlem midlertidigt opgiver sin bopæl i kommunen.

Til stk. 3

Uanset om stedfortræderindkaldelse sker på begæring af et kandidatforbund i kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1, eller på borgmesterens foranledning, jf. stk. 2, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at tage stilling til, om betingelserne for stedfortræderindkaldelsen er opfyldt. Det vil navnlig sige, om der foreligger en lovlig fraværsgrund for det fraværende kommunalbestyrelsesmedlem, eller hvis stedfortræderen ikke er indkaldt, om dette bør ske.

Kommunalbestyrelsens afgørelse er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesadgang og vil i sidste ende kunne indbringes for domstolene.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at stedfortræderen alene fungerer i den periode kommunalbestyrelsesmedlemmet er forhindret i at varetage sit hverv.

Til stk. 5

Bestemmelsen er indført for at lade kommunalbestyrelsen stå frit med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal fungere som borgmester ved den valgte borgmesters længerevarende fravær.

Reglerne om viceborgmesterens overtagelse af borgmesterens opgaver jf. § 22 omhandler således kun borgmesterens forfald, når dette ikke skønnes at vare i 4 måneder eller derover.

Er der ikke valgt ny borgmester efter nærværende bestemmelse, fordi en borgmesters midlertidige fravær skønnes at være af kortere varighed end 4 måneder, skal der fortsat ikke vælges ny borgmester, selvom det faktiske fravær overstiger 4 måneder. Der skal således alene vælges ny borgmester, når kommunalbestyrelsen på forhånd vurderer, at fraværet vil strække sig ud over dette tidsrum.

Er der valgt ny borgmester efter denne bestemmelse, er denne valgt for hele borgmesterens fraværperiode og vil således ikke kunne afsættes, medmindre betingelserne i § 23 er opfyldt.

Til § 16

Til stk. 1

Bestemmelsen foreslås ændret, således at krav om at beslutningsreferat skal underskrives af de medlemmer, der har deltaget i mødet straks efter mødets afslutning bortfalder, og at der etableres en smidigere ordning hvorved der alene stilles vilkår om at beslutningsreferatet underskrives af de deltagende medlemmer efter afholdelsen af mødet.

Begrundelsen herfor er at det i praksis, herunder når et eller flere medlemmer deltager i møde ved brug af f.eks. telefon- eller videokonference, jfr. § 11, har vist sig vanskelig at sikre underskrivelsen af beslutningsreferat umiddelbart efter mødet.

Med ændringsforslaget gives der adgang til at medlemmerne vil kunne sikre underskrift ved brug af IT-muligheder, eksempelvis ved underskrift på fax-kopi af beslutningsreferatet eller ved anden måde hvor der ikke vil være tvivl om medlemmets underskrift.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at afvigende standpunkter kan kræves tilføjet referatet.

Til stk. 2

Borgmesteren har ansvaret for, at referatet bliver underskrevet efter mødet.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny, og vedrører medlemmer der jfr. § 11, stk. 2 deltager i mødet ved brug af kommunikationsteknologier. Bestemmelsen fastsætter en praksis der har udviklet sig efter at der ved tidligere lovændring i 2006 blev givet mulighed for, at medlemmer kunne deltage i telemøder. Beslutningsreferatet kan f.eks. faxes eller på anden betryggende vis kommunikeres til det kommunalbestyrelsesmedlem, som ikke har været fysisk til stede i mødet. Kommunalbestyrelsesmedlemmet underskriver herefter beslutningsreferatet og sender dette tilbage til borgmesteren.

Til stk. 4

§ 16, stk. 4 er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 16. stk. 3, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at det underskrevne referat senest 1 måned efter underskrivelsen skal fremsendes til tilsynsmyndigheden.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 17, og indeholder ikke materielle ændringer.

Borgmesteren har ansvaret for at forberede og indkalde til kommunalbestyrelsesmøder. Mødeforberedelsen består i udarbejdelse af dagsorden og oplysning af de enkelte sager, som skal behandles på kommunalbestyrelsesmødet. Endvidere er det borgmesterens pligt at lede forhandlinger og afstemninger samt sørge for, at beslutningerne føres til referat.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 18, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren har en mulighed for at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl samt sager, som ikke kan afvente afholdelse af et kommunalbestyrelsesmøde. Den betingelse, at en sag ikke må give anledning til tvivl, er kun opfyldt, hvis borgmesteren anser sagen for utvivlsom og tillige skønner, at også alle de øvrige medlemmer vil anse sagen for utvivlsom. Det forhold, at der uden tvivl er flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt løsning, er ikke tilstrækkeligt grundlag for, at borgmesteren kan afgøre sagen på egen hånd.

Som eksempel på en sag, der ikke tåler udsættelse, kan nævnes, at en storbrand truer byen, og det er nødvendigt at anmode om assistance øjeblikkeligt.

Som eksempel på sager, som ikke giver anledning til tvivl, kan nævnes, at kommunalbestyrelsen for nyligt har truffet afgørelse i en tilsvarende sag.

Til stk. 2

Bestemmelsen er et led i Naalakkersuisuts gennemgående ønske om større åbenhed i den offentlige forvaltning.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 19 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Den daglige ledelse af kommunens administration varetages af borgmesteren. Borgmesteren har ansvaret for, at kommunens opgaver løses mest hensigtsmæssigt. Borgmesteren kan udde-

legere den praktiske opgaveløsning nedad i forvaltningen, men borgmesteren har det overordnede ansvar for opgaveløsningen.

Når der fremkommer nye opgaver for en kommune, skal disse opgaver placeres under det udvalg, som efter styrelsesvedtægtens opgavefordeling er nærmest til at varetage disse opgaver. Hvis det ikke ved en fortolkning af styrelsesvedtægten kan afgøres, hvilket udvalg, en opgave hører under, må kommunalbestyrelsen træffe en afgørelse herom og om fornødent ændre styrelsesvedtægten.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren har ansvaret for, at der ikke uden bevilling bliver afholdt udgifter eller oppebåret indtægter. En bevilling er en afsat udgiftspost i det vedtagne årsbudget.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 20, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren, som øverste ansvarlige for kommunens administration har mulighed for at deltage i samtlige udvalgsmøder. Bestemmelsen fastslår endvidere, at borgmesteren skal have tilsendt såvel dagsorden som referat fra udvalgsmøderne. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med det generelle ønske om et højere informationsniveau af de kommunale beslutninger.

Borgmesterens mulighed for at deltage i udvalgsmøder er ikke begrænset til møder i stående udvalg, men omfatter ligeledes møder i midlertidige og rådgivende udvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren som den øverste ansvarlige for kommunens forvaltning har en koordinerende funktion. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende lovs § 29, stk. 2, om udvalgenes samrådsplicht i sager, som vedrører et andet udvalgs myndighedsområde.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er et led i styrkelsen af borgmesterens muligheder for at koordinere den kommunale virksomhed. Borgmesteren kan gribe ind overfor såvel sager, som behandles i et udvalg som overfor sager, der behandles administrativt. I sidst nævnte tilfælde, skal forelæggelsen for kommunalbestyrelsen ske gennem det pågældende udvalg, og om fornødent økonomiudvalget såfremt sagen har økonomiske konsekvenser for kommunen.

Udnyttelse af indgrebsretten kræver ingen særlig begrundelse ud over, at borgmesteren skal anse det for hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen. Indgrebsretten kan eksempelvis således både udnyttes, hvor borgmesteren er enig i en truffen udvalgsbeslutning, men finder, at den har et så principielt indhold, at kommunalbestyrelsen bør tage stilling, og hvor borgmesteren er uenig i en truffen udvalgsbeslutning.

Hvis et udvalg beslutter ikke at fremme en sag, borgmesteren har grebet ind overfor, vil udvalgets forpligtelse til at forelægge sagen for kommunalbestyrelsen bortfalde. Dette afskærer ikke kommunalbestyrelsens medlemmer fra at tage sagen op i kommunalbestyrelsen, jf. § 13.

Til § 21

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 21, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen vedrører ikke gyldigheden af kommunernes indgåelse af de anførte retshandlinger, men er alene en legitimationsregel, som har til formål at tilvejebringe en klarhed om kommunernes tegningsregler, som ofte har været efterlyst i praksis, ikke mindst i finansieringsinstitutter og i forbindelse med registrering af dokumenter vedrørende kommunernes faste ejendomme.

Den anden person, som skal underskrive de i lovbestemmelsen nævnte dokumenter, behøver ikke nødvendigvis at være et kommunalbestyrelsesmedlem eller en person ansat i kommunen, men pågældende skal blot opfylde de almindelige myndigheds- og habilitetsbetingelser for at kunne indgå retshandler.

De underskrivende personers legitimation vil kunne dokumenteres ved en udskrift af kommunalbestyrelsens beslutningsreferat.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 22, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter regler omkring viceborgmesterens funktion.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, i hvilke situationer borgmesteren er forhindret, hvilket må bero på en konkret vurdering. Der er borgmesteren som afgør, om vedkommende er forhindret i at varetage sine opgaver.

Med hensyn til borgmesterens fravær fra kommunalbestyrelsens møder kan borgmesteren anmode viceborgmesteren om at overtage mødeledelsesfunktionen, såfremt borgmesteren ikke vil lede mødet via telefon eller videokonference, jf. § 11, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at i tilfælde af at borgmesteren er forhindret i at varetage sit hverv i en periode på mindst 21 kalenderdage, kan kommunalbestyrelsen pålægge viceborgmesteren at varetage samtlige af borgmesterens opgaver, herunder ledelse af forvaltningen og formandskabet i økonomiudvalget, såfremt borgmesteren ikke selv har anmodet viceborgmesteren om at træde i funktion.

Til § 23

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 23 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører den situation, at en borgmester nægter at udføre en enkelt eller nogle få afgrænsede opgaver. En sådan situation er ikke acceptabel, når borgmesteren er fast aflønnet, men ikke kan afsættes. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen særlige indgrebsmuligheder over for en borgmester, som nægter at udføre sin opgave.

Til stk. 2

Suspension og eventuel efterfølgende afsættelse af borgmesteren kan kun ske ved grov eller gentagen nægtelse af at udføre opgaverne. Når der i bestemmelsen tales om grov eller gentagen nægtelse, skal det ikke forstås således, at begge betingelser skal være opfyldt, før der kan ske suspension og efterfølgende afsættelse. Det vil naturligvis altid være en konkret vurdering af sagen, om nægtelsen er så grov, at den berettiger til suspension. Ligeledes vil en mindre grov, men gentagen nægtelse efter en konkret vurdering være nok til suspension og eventuel afsættelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet skal foretage en prøvelse af suspensionsbeslutningen, herunder om denne er sagligt begrundet.

Til stk. 4.

Beslutningen om afsættelse kan ikke indbringes for domstolene. Dette sker for at sikre en stabil ledelse i kommunen. Spørgsmål om vederlag er reguleret i § 67, stk. 2.

Til § 24

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 24, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen skal nedsætte et økonomiudvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren er formand for økonomiudvalget.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der skal vælges et ulige antal medlemmer til økonomiudvalget. Endvidere må antallet af medlemmer af økonomiudvalget ikke overstige 1/2 af det samlede antal kommunalbestyrelsesmedlemmer. Kommunalbestyrelsen skal endvidere vælge en stedfortræder for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er medlemmer af økonomiudvalget.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver et delegationsforbud ved udpegning af personer til økonomiudvalget, hvor kommunalbestyrelsen eller kommunen i henhold til bestemmelser uden for styrelsesloven skal være repræsenteret. I modsætning til de i § 31, stk. 3, nævnte særlige udvalg, er valg til økonomiudvalg forbeholdt kommunalbestyrelsens medlemmer, hvilket først og fremmest skyldes, at dette udvalg efter loven er bemyndiget til at træffe afgørelser på kommunalbestyrelsens vegne, mens de særlige udvalg alene har en begrænset bemyndigelse til at varetage bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg.

Sidste del af bestemmelsen angiver, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 25, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Da økonomiudvalget er det eneste lovpligtige udvalg efter Landstingsloven, er det fundet rigtigst at beskrive økonomiudvalgets opgaver direkte i Landstingsloven og ikke i styrelsesvedtægten.

Bestemmelsen sikrer, at økonomiudvalget af koordinationshensyn er udstyret med stærke beføjelser, således at der ikke sker en udvikling i retning af et sektoropdelt styre. Det er vigtigt,

at der i økonomiudvalget og i kommunalbestyrelsen sikres et overblik over de mange kommunale opgaver og dermed reelle muligheder for en prioritering og styring af opgaverne.

Ad nr. 1: Bestemmelsen fastslår økonomiudvalgets koordinerende funktion og fastslår, at økonomiudvalgets udtalelse skal indhentes om alle økonomiske og administrative sager, inden disse forelægges for kommunalbestyrelsen til afgørelse.

Ad nr. 2: Bestemmelsen er dels en kodificering af gældende praksis i de fleste kommuner og dels en markering af den store betydning, kommunaldirektørposten har for kommunens ledelse.

Ad nr. 3: Bestemmelsen fastslår, at økonomiudvalget er ansvarlig for forvaltning af alle sager, som vedrører kommunens kasse- og regnskabsvæsen, herunder sikring af overholdelsen af de gældende konteringsregler som fastsat af Naalakkersuisut.

Ad nr. 4: Bestemmelsen tydeliggør økonomiudvalgets planlægningsopgaver i forbindelse med såvel den økonomiske som sektorplanlægningen.

Ad nr. 5: Økonomiudvalget pålægges at fastsætte generelle forskrifter på disse områder. Forskrifterne er bindende for de øvrige udvalgs beslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår at økonomiudvalgets kompetencer kan udvides til også at omfatte andre forvaltningsområder. Kommunalbestyrelsen kan i styrelsesvedtægten vedtage, at f. eks. erhvervsområdet varetages af økonomiudvalget. Såfremt kommunalbestyrelsen vælger denne løsning, betegnes udvalget erhvervs- og økonomiudvalget.

Til stk. 3

Bestemmelsen har på grund af budgetarbejdets meget store betydning for kommunen, til hensigt at give de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke er medlemmer af økonomiudvalget, en bedre indsigt i spørgsmål, som har relation til budgetbehandlingen.

Til § 26

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 26, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er op til kommunerne selv at tilrettelægge deres udvalgsstruktur i overensstemmelse med speciallovgivningens krav til opgaveløsning.

Som en konsekvens af bestemmelsen indeholder normalstyrelsesvedtægten ikke detailregler om stående udvalg og disses opgaver, men Naalakkersuisut vil som tilsynsmyndighed kunne kontrollere, at styrelsesvedtægterne for de enkelte kommuner ikke strider mod kommunernes forpligtelser efter speciallovgivningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til hensigt at præcisere, at der skal vælges et ulige antal medlemmer til de stående udvalg. Endvidere må antallet af medlemmer af de stående udvalg ikke overstige 1/2 af det samlede antal kommunalbestyrelsesmedlemmer. Kommunalbestyrelsen skal endvidere vælge en stedfortræder for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er medlemmer af økonomiudvalget. § 37 regulerer, hvornår der skal indkaldes stedfortræder.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår at valget til stående udvalg finder sted efter valget til økonomiudvalg. Sidste del af bestemmelsen angiver at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til § 27

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 27, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen om flertalsvalg i den gældende lov fremgår af lovforslagets § 36, stk. 1. Alle medlemmer af det stående udvalg er forpligtiget til at modtage valg til udvalgsformand. I modsætning til medlemskab af selve det stående udvalg, vælges formanden ikke for kommunalbestyrelsens valgperiode, og vil således kunne udskiftes ved flertalsvalg i det stående udvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tilvejebringe muligheden for en mere smidig sagsgang i udvalgsarbejdet, ikke mindst henset til at indkaldelse til udvalgs møder ofte vil være forbundet med vanskeligheder, hvor eksempelvis udvalgsmedlemmer har bopæl i en bygd.

Bestemmelsen fastslår, at udvalgsformanden har adgang til at afgøre sager, som ellers skulle have været forelagt det stående udvalg. Udvalgsformanden er derimod ikke tillagt funktion som daglig leder af en gren af kommunens administration, og bestemmelsen ændrer således

ikke ved grænsedragningen mellem det stående udvalgs kompetence og den kompetence, borgmesteren har som daglig leder af administrationen.

Hvis et stående udvalg ønsker at tillægge formanden en kompetence, som ligger ud over be- myndigelsen til at afgøre hastesager og utvivlsomme sager, vil dette i et vist omfang kunne ske ved delegation, såfremt alle udvalgsmedlemmer er enige herom.

Ved fortolkningen af udtrykket sager, som "ikke giver anledning til tvivl", er det en betingel- se, at udvalgsformanden skønner, at alle udvalgsmedlemmer og ikke blot et flertal i udvalget, anser sagen for utvivlsom.

Bestemmelsen om underretningspligt i forhold til borgmesteren ved hastesager er begrundet i hensynet til, at borgmesteren skal have mulighed for at udøve sine koordinerende beføjelser og beføjelsen til at gribe ind overfor de stående udvalgs forvaltning. Såfremt der er tale om, at kompetencen efter lovgivningen er tillagt udvalgsformanden, skal borgmesteren ikke under- rettes forudgående.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at de særlige formandsbeføjelser ikke ændrer ved udvalgsstyrets principielle opbygning. Formanden er således stadig undergivet det stående udvalgs beslut- ninger.

Formandens virksomhed i forbindelse med udvalget er mødeforberedelse, mødeindkaldelse, mødeledelse m.v.

Til § 28

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 28 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke ma- terielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgenes virksomhed udøves i møder. Bestemmelsen er en præci- sering af, at de stående udvalg på samme måde som kommunalbestyrelsen er kollegiale orga- ner. Der eksisterer ikke bestemmelser, som regulerer brugen af telekommunikationsteknolo- gier, og det er derfor op til kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde konkret at vurdere, om der kan anvendes telekommunikationsteknologier, samt hvilke der kan anvendes.

Til stk. 2

Kravet om en forretningsorden er ikke ensbetydende med, at der skal udarbejdes en skriftlig forretningsorden, som for kommunalbestyrelsens vedkommende. Bestemmelsen betyder pri- mært, at kommunalbestyrelsen er afskåret fra at vedtage procedureregler for det stående ud- valgs forhandlinger.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter med den generelle henvisning til § 16, at de mindretalsgarantier, som gælder i relation til kommunalbestyrelsesreferaterne, også er gældende for udvalgene. Endvidere fastslår henvisningen til § 16, at der senest 1 måned efter, at referatet er underskrevet, fremsendes en kopi til Naalakkersuisut.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, hvornår ikke-udvalgsmedlemmer har ret til at overvære udvalgs møder, idet udgangspunktet er, at udvalgs møder ikke er undergivet mødeoffentlighed.

Udvalget har mulighed for at forlange bistand fra forvaltningen, men det tilkommer borgmesteren som øverste daglige leder af administrationen, eventuelt efter høring af det stående udvalg og drøftelse med udvalgsformanden, at bestemme, hvilken sekretærbistand, der skal stilles til rådighed for det stående udvalg. Hvis det stående udvalg ikke ønsker, at den udpegede sekretær overværer udvalgs mødet, kan det stående udvalg modsætte sig dette, men kan ikke mod borgmesterens protest udpege en anden sekretær. Uenighed mellem det stående udvalg og borgmesteren om sekretærbistand afgøres af kommunalbestyrelsen.

Også en kommunal ansat, som af kommunalbestyrelsen er udpeget som sekretær for det stående udvalg, kan af det stående udvalg nægtes adgang til at overvære udvalgs møderne, men det stående udvalg vil være forpligtet til at rette sig efter kommunalbestyrelsens beslutning om sekretærbistand ved sagernes ekspedition i forvaltningen og i øvrigt uden for det stående udvalgs møder.

Det stående udvalg kan også tilkalde ansatte med henblik på at modtage oplysninger, mundtlige redegørelser og lignende. Et stående udvalg kan ikke give en generel tilladelse til, at andre ansatte end det stående udvalgs sekretær overværer udvalgs møderne. Ansatte, som tilkaldes til udvalgs møderne med henblik på sagsoplysningen, har pligt til at deltage i møderne, medmindre kommunalbestyrelsen eller borgmesteren beslutter andet.

Bestemmelsen fastsætter tillige ikke-ansattes, herunder andre kommunalbestyrelsesmedlemmers, adgang til at overvære udvalgs møder. Bestemmelsen præciserer, at disse personer alene kan tilkaldes til at overvære udvalgs møder, hvis det er begrundet i hensynet til oplysningen af en bestemt sag. I modsætning til kommunalt ansatte, kan gruppen af ikke-ansatte kun overvære de stående udvalgs forhandlinger men ikke afstemningerne.

Bestemmelsen tilsigter en restriktiv praksis i relation til ikke-ansattes overværelse af udvalgs møder, ikke mindst for at undgå, at andre kommunalbestyrelsesmedlemmer end udvalgsmedlemmerne deltager i udvalgs møderne, idet der herved ville være en risiko for, at forhandlingerne flyttes fra offentlige kommunalbestyrelses møder til lukkede udvalgs møder.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal ses i lyset af det generelle ønske om at skabe en større grad af åbenhed omkring de kommunale beslutningsprocesser.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 29 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for de stående udvalg til at bestyre de anliggender, der er placeret under de stående udvalg inden for rammerne af det vedtagne årsbudget. Bestemmelsen fastslår endvidere, at såfremt det stående udvalg bliver opmærksomt på, at årsbudgettet ikke kan overholdes, skal der søges tillægsbevilling.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et stående udvalg skal forhandle med øvrige relevante udvalg, herunder økonomiudvalg, stående udvalg og andre udvalg, inden der træffes beslutning i sagen. Det stående udvalg kan om nødvendigt inddrage borgmesteren i forhandlingerne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at det stående udvalg skal komme med bidrag til årsbudgettet og budgetoverslag, når udvalget anmodes om dette. Det stående udvalg er forpligtet til at komme med de ønskede bidrag inden for en frist fastsat af økonomiudvalget.

Til § 30

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 30, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at ethvert medlem af udvalget har mulighed for at indbringe en sag for kommunalbestyrelsen og således flytte beslutningskompetencen fra selve udvalget.

Det er dog ikke muligt at indbringe sager, som i henhold til lovgivningen skal behandles i det stående udvalg.

Til § 31

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 31. Naalakkersuisut foreslår i § 31, stk. 4 at kommunalbe-

styrelsen sikres mulighed for at udpege ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer til at udføre hverv på vegne af kommunalbestyrelsen.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at valget til udvalg, kommissioner med videre finder sted efter valget til stående udvalg.

Til stk. 2

Sidste del af bestemmelsen angiver tilsvarende bestemmelsen i § 24, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at præcisere, at alene kommunalbestyrelsen har kompetence til at fastlægge disse særlige udvalgs sammensætning og virksomhed.

Hvorvidt de generelle regler, som gælder for udvalg, skal finde anvendelse på de i stk. 1 nævnte udvalg, kommissioner, bestyrelser og lignende, kan ikke besvares entydigt. Det kan imidlertid siges, at for så vidt disse regler er udtryk for generelle offentligretlige grundsætninger, eksempelvis reglerne om udarbejdelse af dagsorden og referat, vil kommunen være forpligtet til også at anvende disse regler på udvalg nedsat efter stk. 1.

Øvrige fælles bestemmelser i kapitel 3, som vedrører udvalg, må antages at være gældende i det omfang, kommunalbestyrelsen ikke har truffet modstående bestemmelse, bortset fra de regler, som er specifikke for økonomiudvalget og de stående udvalg, det vil navnlig sige reglerne om besættelse på det konstituerende møde.

Til stk. 4

Den nuværende bestemmelse i § 33, stk. 2 foreslås af redaktionelle grunde indsat som ny stk. 4. Den nuværende bestemmelse i § 33, stk. 2 foreslås udvidet til at kommunalbestyrelsen kan udpege andre repræsentanter end kommunalbestyrelsesmedlemmer til at virke i hverv som vurderes relevante for kommunalbestyrelsen såfremt der er særlig lovhjemmel til dette, eller såfremt kommunalbestyrelsen i øvrigt måtte ønske dette. Bestemmelsen giver herunder mulighed for at kommunalbestyrelsen kan udpege særligt fagligt kvalificerede personer til at virke på delegation for kommunalbestyrelsen i udvalg, kommissioner med videre samt i andre sammenhænge som vurderes relevante af kommunalbestyrelsen.

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 32 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Strukturudvalget har i sin betænkning anbefalet, at der skabes nye muligheder i den politiske organisering, således at man i den enkelte kommune kan drøfte og overveje, hvilken organisering, der bedst fremmer de hensyn, den politiske organisering skal fremme.

Med forslaget gives kommunalbestyrelsen, med de begrænsninger der er i lovens §§ 24 og 25 vedrørende krav om, at kommunen har et økonomiudvalg med bestemte opgaver, adgang til at indrette styreformen efter eget ønske, som tilgodeser kommunens behov. Styreformen skal fastlægges i kommunens styrelsesvedtægt, jfr. lovens § 1, stk. 2.

Til § 33

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Området var reguleret i den tidligere Landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., § 18, stk. 5 og 6. Bestemmelsen bortfaldt ved en fejl ved udarbejdelsen af den nuværende lov. Ved indsættelse af bestemmelsen ændres nummereringen i loven, således at den nuværende § 33 bliver til § 34 osv.

Bestemmelsen fastsætter, at kommunalbestyrelsen i løbet af funktionsperioden kan gennemføre ændringer i kommunens udvalgsstruktur, i udvalgenes medlemstal eller i udvalgenes arbejdsopgaver i overensstemmelse med procedureregler i § 1, stk. 2 om styrelsesvedtægtsændringer.

Til stk. 2

Ændringer i kommunens udvalgsstruktur skal gennemføres i overensstemmelse med § 1, stk. 2, og dermed undergives 2 behandlinger.

Til stk. 3

Ændringer i udvalgsstrukturen indebærer en så væsentlig ændring i forudsætningerne for valg til økonomiudvalg og stående udvalg, at der skal ske omkonstituering af disse udvalg, hvis blot et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem kræver det. Der vil ved den fornyede konstituering være adgang til at anmelde en ny gruppedeling.

Til § 34

Bestemmelsen indeholder følgende ændringer i forhold til den hidtidige § 33:

Den hidtidige § 33, stk. 2 bortfalder.

Bestemmelsen fastslår, at valg til kommunens udvalg med videre er borgerlige ombud. Med forslaget bortfalder som hovedregel muligheden for, at kommunalbestyrelsen kan overlade

hverv til andre af kommunens beboere, som er villige dertil. Dette skyldes, at det, med det øgede ansvar som storkommunerne skal varetage, ikke vil være hensigtsmæssigt at lade ikke-folkevalgte varetage ansvarsområder og beslutningskompetence, som hører inde under tilsynsmyndighederne kontrol- og sanktionsbeføjelser. Der er med bestemmelsen ikke tilsigtet en ændring af de almindelige delegationsbeføjelser, herunder til bygdebestyrelser.

Til § 35

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 34, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af 2 eller flere medlemmer til et udvalg skal anvendes forholdstalsvalg separat for hvert udvalg. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at til udvalg, hvor borgmesteren er født medlem, skal borgmesteren antalmæssigt medregnes i den gruppe, som borgmesteren tilhører. Viser forholdstalsvalget for eksempel, at den gruppe, borgmesteren tilhører, skal have 3 medlemmer, vil der udover borgmesteren skulle vælges 2 medlemmer til udvalget. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer den situation, at kommunalbestyrelsen skal vælge både kommunalbestyrelses- og ikke kommunalbestyrelsesmedlemmer til et udvalg eller lignende.

Ved valg af flere personer ved forholdstalsvalg forudsættes principielt, at alle, der skal vælges, er ligestillet således, at alle grupper har samme frihed ved besættelsen af de pladser, der tilkommer dem. Som følge heraf vil den eller de grupper, som skal besætte den eller de sidste pladser have mere indskrænkede valgmuligheder, idet en bestemt kategori af medlemmer kan være udtømt. Bestemmelsen er relevant ved sammensætningen af f.eks. udvalg etableret i medfør af § 31, stk. 3.

Til stk. 4

Bestemmelsen viderefører fremgangsmåden ved forholdstalsvalg efter d'Hondts metode. Bestemmelsen er suppleret af en regel om, at hvis et kandidatforbund giver afkald på at besætte en ledig plads, fordeles pladsen mellem de andre kandidatforbund efter d'Hondts metode.

Da reglen i praksis har givet anledning til tvivl forudsættes, at der i den vejledning, som skal udsendes i forbindelse med denne Landstingslovs vedtagelse, gives en klar anvisning på d'Hondts metodes anvendelse i praksis.

Til § 36

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 35, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af en kandidat kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning. Lodtrækningen foretages af borgmesteren.

Til stk. 2

Bestemmelsen foreskriver specielt fremgangsmåden ved afstemninger i udvalg eller kommunalbestyrelsen om valg mellem flere ansøgere til kommunale ansættelser.

Som grundlag for behandlingen af en ansættelsessag må der foreligge oplysninger om samtlige ansøgere, og ved afstemningen kan enhver af disse bringes i forslag. Afstemningen kan således ikke, uden der er enighed herom, begrænses til alene at vedrøre en del af ansøgerne, for eksempel dem, som er omfattet af udvalgets eller administrationens indstilling.

Til § 37

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 36, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen tager højde for den situation, hvor et medlem af et udvalg med videre udtræder i løbet af valgperioden og derfor skal erstattes af et andet medlem.

Bestemmelsen fastslår, at den gruppe, som har valgt det afgangende medlem, ligeledes skal vælge det nye medlem.

Til stk. 2

Henset til, at udvalgene oftest holder et større antal møder end kommunalbestyrelsen, og at det oftest lille medlemstal i udvalgene tilsiger et behov for fuldtalligt fremmøde, jf. også be-

mærkningerne til § 26, stk. 2, er der indført en fri adgang til at indkalde stedfortræderen til møde i udvalget.

Et kommunalbestyrelsesmedlem kan dog ikke vælge at trække sig midlertidigt ud af udvalg og samtidig fortsat deltage i kommunalbestyrelsesarbejdet, jf. også bemærkningerne til § 15, stk. 2, idet valg til økonomiudvalg og stående udvalg er pligtmæssige.

Det er den pågældende valggruppe, som afgør, om betingelsen for indkaldelse af stedfortræder er opfyldt.

Valggruppen er ikke forpligtet til at tildele en midlertidig vakant udvalgsplads til det fraværende medlems suppleant i kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på medlemmer, som er indvalgt i et udvalg, og ikke i tilfælde, hvor et medlem er født medlem, som det er tilfældet med borgmesterens medlemskab af økonomiudvalget. Ved borgmesterens forfald kan der således ikke indvælges et andet medlem i økonomiudvalget, men har viceborgmesteren overtaget den øverste daglige ledelse af administrationen, jf. forslaget § 22, stk. 2, overtager viceborgmesteren også formandsposten i økonomiudvalget.

Er viceborgmesteren allerede medlem af økonomiudvalget, vil der således opstå en ledig plads i udvalget, når viceborgmesteren indtræder i borgmesterens opgaver.

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 37, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen lovfæster den hidtidige praksis for så vidt angår procedurereglerne om inhabilitet i udvalgenes behandling af konkrete sager. Bestemmelsen finder anvendelse for samtlige udvalg.

I lighed med de for kommunalbestyrelsen gældende regler, jf. bemærkningerne til § 14, afgøres spørgsmål om, hvorvidt inhabilitet rent faktisk foreligger, i overensstemmelse med reglerne i Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning.

Den praksis, som lovfæstes, går ud på, at der gælder samme regler om behandlingen af spørgsmål om konkret inhabilitet i udvalgene som i kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en parallel til § 14, stk. 2, om kommunalbestyrelsesmedlemmernes underretningspligt overfor borgmesteren, såfremt der opstår tvivl om habilitetsspørgsmålet.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Henset til, at mindretal i kommunalbestyrelsen ofte kun vil være repræsenteret i et udvalg med et enkelt medlem, fastslås det, at også mindretalsgarantierne i § 14, stk. 3 og 4, kommer til at gælde for udvalgsarbejdet.

Til stk. 4

Der henvises til bemærkningerne til stk. 3.

Kommunalbestyrelsens udvalg har normalt ikke så mange medlemmer, at det forekommer hensigtsmæssigt at overføre reglen i § 14, stk. 4 om, at 2/3 af medlemmerne kan kræve behandlingen af en sag gennemført på trods af, at et medlem er fraværende som følge af inhabilitet, og stedfortræderen ikke er indkaldt til udvalgenes sagsbehandling.

Til § 39

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 38, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgsmedlemmer som hovedregel ikke må påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for. Der gives dog mulighed for, at et udvalgsmedlem kan påtage sig opgaven, efter opgaven har været i offentligt udbud. Videre kan et medlem undtagelsesvis påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for, hvis særlige forhold taler herfor. Dette kan være gældende, hvis medlemmet er den eneste person, som besidder de nødvendige kvalifikationer for arbejdets udførelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indført på baggrund af en række uheldige eksempler fra praksis, hvor personer, som er ansat i underordnede stillinger eller i stillinger i bygderne uden nogen løbende eller tæt kontakt til kommunens politiske og administrative ledelse, har været afskåret fra medlemskab af kommunens stående udvalg. Der er derfor indført et afstandskriterium, som først og fremmest har til formål at udelukke en person fra medlemskab af stående udvalg, hvis den pågældende hyppigt ville være afskåret fra at deltage i sagernes behandling på grund af konkret inhabilitet, eller hvis medlemskab af det stående udvalg ville medføre, at den pågældende medlem skulle deltage i tilsyn og kontrol med sin egen tjenstlige virksomhed.

Betænkighederne vil navnlig gøre sig gældende i de tilfælde, hvor den ansatte varetager administrative funktioner af mere overordnet karakter. Afgørende hensyn taler imod at tillade en dobbeltrolle i de tilfælde, hvor den ansatte er umiddelbart ansvarlig over for det stående

udvalg for et forvaltningsområde, og således som udvalgsmedlem vil skulle tage stilling til egne indstillinger i sagerne.

Nr. 1 omhandler tjenestegrenschefer inden for de sagområder, som er underlagt det stående udvalg, og ansatte, som i henhold til praksis, stillingsbeskrivelse eller kompetencefordelingsplan er stedfortrædere for tjenestegrenscheferne. Som eksempler på tjenestegrenschefer kan nævnes socialchef, ledende skoleinspektør og kommuneingeniør.

Afgrænsningen af den personkreds, som er omfattet af nr. 2, må bero på en konkret vurdering af indholdet af de funktioner, der er tillagt de pågældende. Da den enkelte kommunalbestyrelse inden for vide rammer selv bestemmer, hvordan dens administration skal tilrettelægges, herunder hvilke funktioner og stillingsbetegnelser dens ansatte skal have, kan man ved afgrænsningen ikke alene lægge vægt på stillingsbetegnelsen. Man må lægge vægt på de beføjelser, der i henhold til organisations- og kompetencefordelingsplaner, stillingsbeskrivelser med videre er tillagt den pågældende. Det afgørende vil være, om den ansatte har et dagligt ledelsesansvar og selvstændigt leder et personale. Stillingens lønmæssige placering vil tillige kunne være et vejledende moment.

Som eksempler på ansatte, der udelukkes fra medlemskab af vedkommende stående udvalg efter bestemmelsen nr. 2, kan nævnes sekretariatsledere, afdelingsledere, kontorledere og andre med selvstændigt personaleansvar. Endvidere vil institutionsledere og andre med ledende administrative funktioner ved en institution være afskåret fra medlemskab af det stående udvalg, institutionen hører under.

Til stk. 3

Nr. 1 omhandler alle ansatte, som er beskæftiget med egentlige økonomiudvalgsopgaver, økonomi-, løn- og personaleforvaltning, og derved er udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Nr. 2 vedrører specifikt ansatte i den del af forvaltningen, der uden at være omfattet af nr. 1, forstås af økonomiudvalget, eksempelvis personer beskæftiget med planlægningsopgaver og ansatte inden for forvaltningsområder, som uden direkte at høre under økonomiudvalget forstås af dette, eksempelvis skattevæsen og folkeregister.

Nr. 3 omfatter tjenestegrenschefer, men i modsætning til stk. 2, nr. 1, er stedfortrædere for tjenestegrenschefer ikke udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 31, stk. 4, som lovfæster ægtefælleinhabilitet som en konsekvens af, at dette også er fastsat i Landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Ved forhold, der kan sidestilles med ægteskab forstås forhold der enten har strakt sig over længere tid, eller forhold hvor parterne er samboende.

Til § 40

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 39 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Det kommunale regnskabsår er kalenderåret.

Til § 41

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 40 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår økonomiudvalgets pligt til at udarbejde dels et årsbudget for det kommende regnskabsår, og dels et flerårigt budgetoverslag. Perioden for det flerårige budgetoverslag kan ikke gøres kortere end 3 år. Hensigten med bestemmelsen er, at markere vigtigheden af planlægningselementet i forbindelse med kommunernes budgetlægning.

Til stk. 2

Bestemmelsen tydeliggør, sammen med forslaget til § 44, stk. 2, at enhver afholdelse af udgifter eller oppebærelse af indtægter forudsætter en budgetmæssig vedtagelse. Bestemmelsen foreskriver endvidere en pligt for kommunen til likviditets- og statusbudgettering, hvilket ikke blot har betydning for kommunens daglige likviditetsstyring, men også forpligter kommunen til at stille politiske mål til eksempelvis nedbringelse af restancemassen.

Til stk. 3

Bestemmelsen forpligter kommunen til at budgettere svarende til reelt forventelige udgifter og indtægter. Det vil således efter denne bestemmelse ikke være lovligt for en kommune at underbudgettere offentlig hjælp eller overbudgettere skatteindtægterne for at omgå overskudskravet i stk. 4.

Kommunalbestyrelserne skal på ikke lovbundne områder afsætte bevillinger svarende til den politiske målsætning for budgetåret og prioriteringen heraf, men vil samtidig kunne reservere en beløbsramme enten på en drifts- eller anlægsbevilling eller som en decideret drifts- eller anlægsreserve til imødegåelse af uforudsete forskydninger i udgifter eller indtægter i forhold til det vedtagne budget.

Kommunalbestyrelsen vil således også være forpligtet til at foretage en realistisk vurdering af kommunens tilgodehavender, især restancemassen.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at en kommune alene må budgettere med drifts- eller likviditetsunderskud i det omfang,

- 1) dette underskud kan finansieres uden særskilt lånefinansiering,
- 2) en nødvendig lånefinansiering i hele eller en del af budgetåret kan ske uden tilladelse fra Naalakkersuisut, eller
- 3) Naalakkersuisuts tilladelse til lånefinansieringen er indhentet forud for budgettets vedtagelse.

Naalakkersuisut foreslår bestemmelsen suppleret med tilsvarende bestemmelser for leje- og leasingaftaler.

Naalakkersuisuts bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for leje- og leasingaftaler jf. § 45, vil blive udnyttet til at fastsætte en bagatelgrænse for leje- og leasingaftaler.

Til stk. 5

I og med at det overlades til Naalakkersuisut at fastsætte detailforskrifter for kommunernes budgetlægning, skabes der samtidig den nødvendige smidighed i budgetreglerne, som således vil kunne tilpasses og justeres i overensstemmelse med samfundsudviklingen.

Til § 42

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 41 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen er en undtagelse til § 10, som fastslår, at en sag kun kræver 1 behandling i kommunalbestyrelsen. Kommunens årsbudget og flerårigt budgetoverslag er arbejdsgrundlaget for hele kommunens administration, og det er derfor vigtigt, at årsbudgettet behandles grundigt.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen selv tilrettelægger forretningsgangene for budgetbehandlingen, herunder om proceduren for fremsættelse af ændringsforslag.

Naalakkersuisut vil dog i normalforretningsordenen kunne optage bestemmelser, som svarer til den gældende retstilstand på området, nemlig, at 1. budgetbehandling er en generaldebat, mens der på 2. behandlingen sker en detaildrøftelse og afstemning om de poster, hvortil kommunalbestyrelsen skal tage bevillingsmæssig stilling.

En opretholdelse af denne opdeling er ønskelig af hensyn til, at medlemmerne dels kan få mulighed for både at forholde sig til årsbudgettet på grundlag af et sammenhængende og opprioriteret oplæg, og dels tage stilling til det flerårige budgetoverslag med kendskab til de ønsker, der er fremkommet fra andre af kommunalbestyrelsens medlemmer.

Kommunalbestyrelsen vil under 1. behandlingen kunne træffe beslutning om ændring af budgetforudsætningerne med den virkning, at økonomiudvalget til 2. behandlingen må tilpasse årsbudgetforslaget hertil.

Såfremt kommunalbestyrelsen ikke har vedtaget en forretningsorden finder normalforretningsordenen anvendelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer fristen for årsbudgettets vedtagelse.

2. led i bestemmelsen om Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte regler om årsbudgetspecifikationen i forbindelse med årsbudgetvedtagelsen angiver ligeledes adgang for tilsynsmyndigheden til at fastsætte sådanne regler. Naalakkersuisut vil endvidere i normalforretningsordenen kunne fastsætte regler vedrørende afstemningsrækkefølgen

Ved fastsættelsen af regler om årsbudgetspecifikationen er Naalakkersuisut bundet af § 41, stk. 2 og 4, hvorefter årsbudgettet består af indtægter, udgifter og finansforskydninger. Det betyder, at man ikke kan sætte årsbudgettet til afstemning som et samlet forslag, idet dette ville svare til, at man stemte om en bestemt drifts- og likviditetsresultat, hvilket ikke efter § 41, stk. 2, er en del af årsbudgettet, men er en konsekvens heraf. Spørgsmålet om et overskudsmål er således en diskussion, som hører naturligt hjemme under 1. behandlingen af årsbudgettet og udgør samtidig en ydre ramme for kommunalbestyrelsens dispositionsfrihed.

Kravet i § 41, stk. 4, om forbud mod en årsbudgetvedtagelse, som forudsætter en låneoptagelse, som kommunalbestyrelsen ikke kan beslutte uden Naalakkersuisuts forudgående godkendelse, indebærer også, at afstemningsproceduren skal foregå således, at det skal stå kommunalbestyrelsesmedlemmerne klart, hvornår vedtagelsen af en udgift eller mindre indtægt vil være ulovlig i henhold til § 41, stk. 4.

Ved fastsættelsen af et årsbudgetspecifikationsniveau er der teoretisk muligheder, som strækker sig fra en samlet blokbudgettering af udgifterne og af indtægterne til en årsbudgettering ned på specifikationskontoniveau. Disse yderpunkter forekommer dog ikke som hensigtsmæssige grænser i praksis, idet detaljeringsgraden ikke bør foregå på et niveau, som indskrænker den daglige dispositionsfrihed.

Bestemmelsen skal ses også som specialregel i forhold til § 41, stk. 5, og den nærmere udmøntning af reglerne i årsbudgetbekendtgørelsen.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en konsekvens af Naalakkersuisuts tilsynsforpligtelse.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 42, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter vedtagelsen af årsbudgettet og budgetoverslaget, skal offentliggøre disse. Bestemmelsen skal medvirke til større åbenhed omkring kommunalbestyrelsens beslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen tilsigter en styrkelse af nærdemokratiet. Der stilles ikke særlige krav til indholdet af budgetinformationen ud over, at den alene må indeholde neutralt formulerede oplysninger om budgettet. Informationen må således ikke indeholde politiske indlæg fra kommunalbestyrelsesmedlemmerne eller de partier, som er repræsenteret i kommunalbestyrelsen, idet det ikke er en kommunal opgave at udsende pjecer med eller annoncere for politiske anskuelser.

Budgetinformationen kan ud over oplysninger om budgettet og budgetoverslagene indeholde oplysninger om kommunale aktiviteter i almindelighed.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 43.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen er bundet af det vedtagne budget og alene efter bestemmelsens stk. 2 kan afholde udgifter eller oppebære indtægter, som ikke er medtaget i budgettet. Den nugældende lov henviser fejlagtigt til § 40, stk. 3, hvilket rettelig skulle have været til § 41, stk. 3. Dette er rettet i forslaget, som indeholder en henvisning til § 42, stk. 3, hvorefter fristen for årsbudgettet reguleres.

Til stk. 2

Bestemmelsen er et forbud mod delegation af bevillingsmyndigheden. Der er derimod intet til hinder for, at kommunalbestyrelsen gør disponering af visse bevillinger betinget af økonomiudvalgets godkendelse.

Kommunalbestyrelsens mulighed for at delegere en kompetence til at foretage budgetneutrale rokeringer er af hensigtsmæssighedshensyn indsat som undtagelse til hovedreglen i 1. pkt. om bevillingsmyndigheden.

Bestemmelsen har til formål at smidiggøre proceduren omkring budgetrøkeringer. Det er en forudsætning, at økonomiudvalget inden, der foretages røkeringer i henhold til kommunalbestyrelsens bemyndigelse, forhandler spørgsmålet med de berørte udvalg, jf. § 29, stk. 3.

Kommunalbestyrelsens bemyndigelse skal præcist angive, hvad den omfatter, herunder, hvorvidt den er begrænset til at angive beløbsstørrelser, udvalgsområder eller bevillingsområder. Det vil dog ikke være muligt at bemyndige økonomiudvalget til at røkere fra en driftsbevilling til en anlægsbevilling eller omvendt.

Til stk. 3

Finansieringen af en tillægsbevilling skal fremgå klart af beslutningsreferatet, og angår både udgifts- og indtægtsbevillinger, og det vil således ikke være lovligt eksempelvis at henskyde finansieringsspørgsmålet til et kommende budgetår eller at beslutte, at finansieringsspørgsmålet skal henlægges til en planlagt sparerunde senere på året.

Såfremt kommunalbestyrelsen ved årsbudgetvedtagelsen har angivet, hvilke aktiviteter en bestemt bevilling skal dække, skal en kompenserende besparelse på denne bevilling i forbindelse med en udgiftskrævende tillægsbevilling angive, hvilken ændring i de forudsatte aktiviteter kompenserings vil medføre.

2. punktum præciserer, at kravet om realisme i budgetlægningen og om forbud mod underskudsbudgettering i § 41, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på tillægsbevillinger.

Til § 45

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 44 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelser fastsat med hjemmel i nr. 2, 3 og 4 skal angive grænserne for formen og omfanget af sådanne forpligtelser. Generelt for tilladelser til dispositioner i medfør af nærværende bestemmelse skal det anføres, at Naalakkersuisut efter omstændighederne vil kunne betinge en tilladelse af krav til eksempelvis kommunens økonomistyring eller budgetlægning. Formålet med sådanne betingelser vil navnlig kunne være at søge at imødegå risici for kommunal gældsætning ud over lovens rammer og ubudgettede tab.

Til § 46

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 45, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunens bogføring skal vise en reel oversigt over, hvordan kommunens midler forvaltes. Endvidere skal bogføringen give reel information, om der er overensstemmelse mellem kommunalbestyrelsens beslutninger, kommunens forvaltning og det vedtagne årsbudget.

Til stk. 2

Bestemmelsen henviser til reglerne om anbringelse af fondes midler, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 97 af 15. marts 1985 som ændret ved Bekendtgørelse nr. 144 af 16. marts 1988 og Bekendtgørelse nr. 294 af 3. maj 1989.

Henset til, at det ikke ved denne Inatsisartutslov har været tilsigtet at regulere kommunernes adgang til at foretage erhvervsmæssige investeringer, er adgang til anbringelse af kommunale midler efter Inatsisartutsloven begrænset til obligationer, hvorved bemærkes, at dette ikke omfatter den i Justitsministeriets bekendtgørelse hjemlede adgang til anbringelse af fondsmidler i konvertible obligationer.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 46 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastlægger sammen med bestemmelsen i § 48 hvorledes kommunens regnskab udarbejdes og godkendes.

Til stk. 1

Det er økonomiudvalget, der aflægger regnskab til kommunalbestyrelsen. Regnskabet skal være ledsaget af en fortegnelse over kommunens økonomiske forpligtelser samt forklarende bemærkninger til afvigelser mellem budget og regnskab. Regnskabsaflæggelsen skal ligeledes ledsages af bemærkninger til alle øvrige relevante økonomiske dispositioner herunder kommunens investeringsplaner og budgetoverslag, m.v., som f.eks. flerårige projekter og andre længerevarende tiltag.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer kommunalbestyrelsens rolle i relation til regnskabsaflæggelsen. Da regnskabet, jf. stk. 1, aflægges af økonomiudvalget, skal det således ikke igennem en vedtagelsesprocedure i kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen tager derimod alene stilling til, om kommunalbestyrelsen eventuelt ønsker poster eller bemærkninger i regnskabet belyst under den efterfølgende revision, hvorefter det fremsendes til revisionen og Naalakkersuisut.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut udarbejder de nærmere regler om regnskabsaflæggelsen, herunder om fristen for regnskabsaflæggelsen.

Til § 48

Bestemmelsen er med en konsekvensændring af stk. 1 en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 47 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Som en konsekvens af ændringen af § 49, stk. 1 omkring godkendt revision er bestemmelsen ændret, således at kravet om ”statsautoriseret” revision bortfalder.

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen både skal forholde sig til bemærkningerne og endeligt godkende årsregnskabet. Kommunalbestyrelsen kan efter den foreslåede bestemmelse ikke delegeres besvarelse af revisionsbemærkninger til administrationen eller til et udvalg.

Om revision i løbet af regnskabsåret henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 3 og 5.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsens afgørelse og revisionens bemærkninger fremsendes som følge af den fremtidige sondring mellem tilsynsmyndighed og Tilsynsråd til tilsynsmyndigheden.

Til stk. 3

Tilgængelighed kan sikres på flere måder men skal i det mindste fremlægges i skriftlig form til gennemsyn i kommunekontor, servicecentre, bygdefilialkontorer og tilsvarende.

Til § 49

Bestemmelsen indeholder følgende ændringer i forhold til den hidtidige § 48:

Den hidtidige § 48, stk. 1 ændres, således at kravet om statsautoriseret revision afløses af et krav om godkendt revision i henhold til den til enhver tid gældende revisionslov. Ændringen er en konsekvens af høringssvar fra BDO – Kommunernes Revision.

Nugældende revisorlov er 468 af 17/06 2008. Lov om godkendte revisorer og Revisionsvirksomheder. (Revisorloven). Loven er trådt i kraft for Grønland via Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Til stk. 1

Der stilles ingen krav til revisionen ud over, at den skal være godkendt i henhold til den til enhver tid gældende revisorlov, og af Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Det er den kommunale revisions ansvar at påse, at generelle og specifikke regnskabs- og revisionsbestemmelser efterleves.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver revisionen mulighed for at foretage uanmeldt kasseeftersyn samt en kritisk gennemgang af kommunens regnskabsføring og de kontrolforanstaltninger, kommunen har indført for at sikre korrekte arbejdsgange.

Til stk. 4

Bestemmelsen præciserer, at kommunalbestyrelsen ikke blot har en oplysningspligt overfor revisionen, men tillige en egentlig dokumentationspligt. Det sidste vil navnlig få den praktiske betydning, at revisionen ikke selv vil være henvist til at tilvejebringe det nødvendige dokumentationsmateriale. Nødvendige oplysninger kan f. eks. være bogføringsbilag eller rejseafregninger.

Til stk. 5

Bestemmelsen præciserer, at revisionsbemærkninger afgivet som led i den løbende revision skal behandles på samme måde som revisionsbemærkninger afgivet ved revisionen af årsregnskabet.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 49 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at kommunalbestyrelsen har pligt til at fastsætte regler for tilrettelæggelsen af og forretningsgange for kommunens kasse- og regnskabsvæsen i et regulativ, som skal fremsendes til revisionen. Det påhviler yderligere kommunalbestyrelsen, at underrette revisionen om eventuelle ændringer af regulativet inden ændringerne sættes i kraft.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer med konsekvensrettelser til den gældende § 49, stk. 2 og har til formål at sikre, at der kan udarbejdes ensartede regler for kommunernes kontering, regnskabsaflægelse og revisionsprocedurerne.

Formålet med ensartede regler er ikke mindst at sikre, at der kan tilvejebringes sammenlignelige oplysninger om økonomiske forhold i forbindelse med kommunernes opgavevaretagelse.

En væsentlig del af sådanne bestemmelser findes allerede i det budget- og regnskabssystem, som Kanukoka i øjeblikket administrerer for Selvstyret. En formalisering i form af en bekendtgørelse vil imidlertid gøre reglerne ufravigelige for kommunerne, som vil kunne supplere reglerne med eksempelvis tidsfrister.

Til § 51

Bestemmelsen indeholder følgende ændringer i forhold til den hidtidige § 50:

Den hidtidige § 50, stk. 3 er ændret, og der er foretaget sproglige konsekvensrettelser.

Til stk. 1

Reglen svarer til den gældende § 50, stk. 1. Ved afgørelsen af, hvilke bygder der skal have fælles bygdebestyrelser står kommunalbestyrelsen frit, ligesom kommunalbestyrelsen er frit stillet med hensyn til, om bygdebestyrelsen skal bestå af 3 eller 5 medlemmer.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver mulighed for, at særligt folkerige eller afsides liggende bygder kan gives dispensation i forhold til fælles bygdebestyrelser.

Dispensationen gives efter kommunalbestyrelsens ansøgning til Naalakkersuisut, såfremt Naalakkersuisut finder betingelserne opfyldt.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ændret i forhold til den hidtidige bestemmelse. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at foreskrive for detaljerede procedureregler for valg af bygdebestyrelsens formand, idet dette valg henset til bygdernes begrænsede medlemstal, bør kunne foregå på en mere uformel måde end borgmestervalg.

Reglerne om, hvem som kan vælges til medlem af bygdebestyrelsen reguleres i den kommunale valglovgivning.

Til stk. 4

Bygdebestyrelserne arbejder på delegation fra kommunalbestyrelsen. Reglen har imidlertid i praksis givet anledning til betydelig fortolkningstvivl om omfanget af kommunalbestyrelsens delegationskompetence. Det har således navnlig været usikkert i hvilket omfang, kommunalbestyrelsen kunne uddelegere kompetence til at disponere bevillingsbeløb til bygderne. Som en konsekvens af, at bygdebestyrelsernes kompetence hviler på delegation, har kommunalbestyrelserne pligt til at sikre sig, at de fornødne administrative ressourcer er til rådighed for bygdebestyrelsen, idet kommunalbestyrelsen har et tilsynsansvar overfor bygdebestyrelserne.

En kommunalbestyrelse, som uddelegerer beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden at sikre sig, at bygdebestyrelsen administrativt er i stand til at løse opgaven, vil således kunne ifalde ansvar efter forslagets kapitel 9.

Til § 52

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 51, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter en række ufravigelige minimumskrav til forretningsordenen.

Der er tale om grundlæggende forvaltningsretlige principper i overensstemmelse forvaltningslovens krav.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at der i vidt omfang skal gælde samme, detaljerede procedureregler for bygdebestyrelsernes virke som kommunalbestyrelsesarbejdet. Bestemmelsen skaber samtidig mulighed for, at kommunalbestyrelserne bedre kan tage højde for de ofte meget forskelligartede forhold fra bygd til bygd. Fastlæggelsen af bygdernes forretningsorden foretages af kommunalbestyrelsen og skal ses som en markering af, at bygderne er tillagt større beslutningsmæssige beføjelser, hvorfor det er vigtigt, at der skabes forvaltningsmæssigt præcise procedureregler for bygdebestyrelsernes arbejde, som er koordineret med kommunalbestyrelsens egne procedureregler.

Kommunalbestyrelsens fastsættelse af forretningsordensbestemmelser for bygdebestyrelserne bør ske efter i høring i bygdebestyrelsen, jf. § 53.

Vederlæggelse af bygdebestyrelsens medlemmer sker efter § 56.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en generel habilitetsregel, som blev indført som en konsekvens af forventningerne til, at bygdebestyrelserne tillægges større kompetence.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en garanti for bygdebestyrelsens medlemmer svarende til den, som gælder for mindretal i kommunalbestyrelsens udvalg, jf. § 30.

Bestemmelsen gælder kun sager, hvor bygdebestyrelsen har beslutningsmyndighed. I sager hvor bygdebestyrelsen i medfør af forslagets § 53, jf. nedenfor, enten afgiver indstilling til kommunalbestyrelsen eller afgiver udtalelse til denne, vil et mindretal i bygdebestyrelsen kunne benytte sig af retten til at kræve mindretalsudtalelser tilført referatet.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 52, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår en initiativret for bygdebestyrelserne til at fremsende indstillinger omhandlende forhold i bygderne til kommunalbestyrelsen. Endvidere giver bestemmelsen kommunalbestyrelsen en forpligtelse til, så vidt muligt at høre bygdebestyrelsen ved behandling af sager, som vedrører bygderne

Til § 54

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 53, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at bygdebestyrelserne først kan afholde udgifter efter kommunalbestyrelsen har givet bevilling hertil. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 44, stk. 2, som fastslår at bevillingskompetencen er hos kommunalbestyrelsen.

Dette er således ikke muligt for kommunalbestyrelserne at afsætte dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne, for så vidt angår dispositioner, som ligger ud over en bemyndigelse, bygdebestyrelsen har fået i medfør af stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver for det første, at bygdebestyrelserne kan tildeles et driftstilskud over det kommunale budget. Bestemmelsen angiver for det andet bygdebestyrelsernes anvendelsesmuligheder for et sådant dispositionsbeløb.

Bestemmelsen angiver imidlertid ikke, i hvilket omfang den administrative kompetence på et område kan delegeres til bygdebestyrelserne, idet dette afgøres med udgangspunkt i § 51, stk. 4. Omvendt er delegation af kompetence en forudsætning for afsættelse af et dispositionsbeløb, som i medfør af stk. 1, automatisk indebærer en delegation af beslutningskompetence inden for den økonomiske ramme, som dispositionsbeløbet angiver.

Det vil derfor som hidtil være muligt at uddelegere beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden, at der følger et økonomisk ansvar med. Har en bygdebestyrelse forbrugt et dispositionsbeløb, er bygdebestyrelsens beslutningskompetence, som er knyttet til beløbet således samtidig bortfaldet.

Kommunalbestyrelsen vil dog, som anført, teoretisk set, kunne give bygdebestyrelsen en dispositionskompetence, som er videregående end den økonomiske kompetence i medfør af stk. 2, eller tillægsbevillige et yderligere dispositionsbeløb. Dette bør imidlertid høre til undtagelserne, da det netop er tanken med at afsætte et dispositionsbeløb at indføre en administrativ lettelse for bygderne ved, at de overgår til rammestyling, som afsættelse af et dispositionsbeløb er udtryk for.

Det vil stride mod principperne for rammestyning, at dårlig forvaltning af den ved rammestyningen tildelte kompetence skal kunne præmieres ved tildeling af supplerende kompetence. Konsekvensen af, at et dispositionsbeløb er forbrugt som følge af dårlig forvaltning bør derfor altid være, at der ikke tillægsbevilges yderligere beløb, og at der ikke tildeles supplerende beslutningskompetence.

Udnyttelse af et rammebeløb skal ske inden for rammerne af lovgivningen på området. Dette er navnlig aktuelt ved afsættelse af dispositionsbeløb til kultur og folkeoplysning samt sociale aktiviteter.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre kommunalbestyrelsens indsigt i bygdebestyrelsens aktiviteter.

Der vil supplerende i bygdens forretningsorden kunne indsættes bestemmelser, som foreskriver yderligere dokumentationskontrol, herunder også på områder, hvor en bygd ikke har fået tillagt økonomisk kompetence, jf. stk. 2.

Til § 55

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 54, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen tillægger bygdebestyrelsens formand det umiddelbare ansvar for bygdebestyrelsens virksomhed. Med lovgivningen henvises til såvel denne Inatsisartutlov som Landstingslov om sagsbehandling og Landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen har også den praktiske betydning, at bygdebestyrelsens formand altid vil kunne fungere som bygdens kontaktperson for kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen tydeliggør, at kommunalbestyrelsen har det umiddelbare tilsyn med bygdernes forvaltning.

Tilsynsmyndigheden vil ikke som hidtil have mulighed for at føre direkte tilsyn med bygdebestyrelserne, men skal udøve tilsynet gennem kommunalbestyrelsen. Såfremt Naalakkersuisut ønsker at få oplyst en sag, som er behandlet i en bygdebestyrelse, vil Naalakkersuisuts indgang til oplysninger altid være kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen delegerer kompetence til bygdebestyrelsen, men kan ikke derved fralægge sig ansvaret for, at der forvaltes i overensstemmelse med bevilling og delegation.

Til § 56

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 55 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at vederlæggelse af bygdebestyrelsen er kommunalbestyrelsens ansvarsområde, indenfor rammer fastsat af Naalakkersuisut. Henvisningen i den nuværende lov til § 56, stk. 6 er en fejl og burde rettelig være § 65. Forslaget henviser nu rettelig til vederlagsbestemmelsen i § 66, stk. 6.

Til stk. 2

Tillægsvederlaget kan ydes af kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen skal kommunalbestyrelsen særligt lægge vægt på formandens ansvar og arbejdsbyrde.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver medlemmer af bygdebestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom.

Til § 57

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 56 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Naalakkersuisut er sektortilsynsmyndighed for den kommunale forvaltning. Naalakkersuisut skal modtage styrelsesvedtægter for kommunerne, jf. § 1, stk. 4, orienteres om tid og sted for kommunalbestyrelsens møder, jf. § 8, stk. 1 og 3, og har ret til at være repræsenteret ved kommunalbestyrelsens behandling af sager for lukkede døre, jf. § 9, stk. 4. Endvidere skal Naalakkersuisut modtage referat fra kommunalbestyrelsens møder, jf. § 16, stk. 4, og Naalakkersuisut skal orienteres om besvarelse af revisionsberetninger, jf. § 47, stk. 2, og § 48, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at såfremt der findes særlige klage muligheder eller tilsynsmyndigheder på et specifikt område, kan Naalakkersuisut ikke føre tilsyn med området. Som eksempel kan nævnes klager over afgørelser i henhold til sociallovgivningen, der skal behandles af Det Sociale Ankenævn og derfor ikke kan indbringes for tilsynsmyndigheden.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisuts tilsynsforpligtelse ikke gælder rent ansættelsesretlige regler. Ansættelsesretlige spørgsmål henvises til det ansættelsesretlige system.

Til § 58

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 57 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udlevere det materiale, Naalakkersuisut måtte ønske i forbindelse med udførelsen af tilsynet. Kommunalbestyrelsen er således forpligtiget til at udlevere al dokumentation, som tilsynsmyndigheden forlanger, uanset i hvilken form det foreligger.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut en mulighed for, at kontrollere kommunernes økonomiske forvaltning i særlige tilfælde.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at indbringe en sag for Tilsynsrådet, såfremt der ikke inden for en fastsat tidsfrist fremsendes den ønskede dokumentation for forhold, som Naalakkersuisut ønsker uddybet i forbindelse med tilsynet. Tidsfristen vil blive fastsat i hvert enkelt forhold og vil tage hensyn til sagens kompleksitet og geografiske beliggenhed.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal sikre, at kommunalbestyrelsen, som led i sagens oplysning, kan fremsende interne arbejdsdokumenter til Naalakkersuisut, uden at disse derved mister karakteren af interne arbejdsdokumenter og derved kan udleveres i forbindelse med anmodning om aktindsigt.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynet får bedst mulig faglig og faktisk indsigt i sager, som behandles eller tænkes behandlet af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden vil således kunne indhente eksempelvis skatteoplysninger fra de relevante myndigheder.

Til § 59

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 58 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut varetager sektortilsynet og derfor alene kan beslutte, om en sag har sådan karakter, at sagen bør indbringes for Tilsynsrådet med overvejelse af sanktioner.

Til § 60

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 59 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en sammensætning af Tilsynsrådet, som har til formål at sikre, at det i sin løbende virksomhed opnår en høj grad af uafhængighed, af såvel Inatsisartut som Naalakkersuisut

Til stk. 2

Ved generelt at angive, at en stedfortræder kan indkaldes ved forfald, omfatter bestemmelsen også muligheden for stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet. Stedfortræderne udpeges af samme instanser, som jf. stk. 1, udpeger ordinære medlemmer.

Til § 61

Til stk. 1

Den nuværende bestemmelse i § 60, stk. 1 fastslår at der som minimum skal afholdes et årligt møde, foreslås ændret, således at der ikke fastsættes fast mødefrekvens for Tilsynsrådet. Erfaringsmæssigt har der ikke været behov for møde i Tilsynsrådet med regelmæssig hyppighed, og i praksis har det vist sig vanskeligt, at opfylde lovens krav om møder hvert år.

Med forslaget etableres en smidigere ordning hvorved Tilsynsrådet kan mødes efter behov, og i øvrigt når formanden eller 3 medlemmer finder det nødvendigt.

Til stk. 2

Formanden har kompetencen til at indkalde medlemmerne, samt beslutte tid og sted for møderne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for formanden til at orientere Tilsynsrådets medlemmer om, hvilke sager der bliver behandlet på mødet samt fremsende de nødvendige sagsoplysninger til behandling af sagerne.

Til stk. 4

Tilsynsrådets Formand er forpligtet til at sørge for, at der under møderne udfærdiges et beslutningsreferat, som underskrives af de deltagende medlemmer straks efter hvert møde. Ethvert medlem af Tilsynsrådet har ret til at få afvigende meninger indført i referatet tilsvarende retten for kommunalbestyrelsesmedlemmer i § 16, stk. 1.

Til § 62

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 61 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet er beslutningsdygtigt, når Tilsynsrådets formand og minimum 2 medlemmer er til stede.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at afgørelser træffes ved stemmeflertal. Endvidere fastslår bestemmelsen, at såfremt der er stemmelighed, vil formandens stemme være afgørende for sagens afgørelse.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at ethvert medlem af Tilsynsrådet kan standse udførelsen af en afgørelse ved at kræve sagen forelagt det samlede Naalakkersuisut til afgørelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen tydeliggør, at medlemskab af en kommunalbestyrelse i en kommune, hvis forhold drøftes af Tilsynsrådet, medfører inhabilitet.

Til § 63

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 62 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Tilsynsrådets formand kompetence til at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl, samt sager som ikke tåler udsættelse.

Endvidere fastslås, at Tilsynsrådets formand har ansvaret for, at Tilsynsrådets beslutninger udføres.

Til stk. 2

Beslutninger truffet af Tilsynsrådets formand skal forelægges på det førstkommende møde i Tilsynsrådet.

Til stk. 3

Bestemmelsen foreskriver, at Tilsynsrådets sekretariat udpeges af Naalakkersuisut, men ikke nødvendigvis er en del af Naalakkersuisuts administration.

Sekretariatet forudsættes i sin sagsbehandling at være uafhængigt af Naalakkersuisut og refererer alene til Tilsynsrådets formand, som ud fra almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om delegation vil kunne anmode sekretariatet om at afgøre enkelte sager eller visse sagstyper på sine vegne.

Til § 64

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 63, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår at udgifterne til Tilsynsrådets arbejde afholdes af landskassen.

Til § 65

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 64, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan sætte lovstridige beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, af økonomiudvalget eller dets medlemmer samt af et stående udvalg eller dets medlemmer ud af kraft.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Tilsynsrådet mulighed for under visse nærmere angivne betingelser at suspendere en kommunal beslutning, indtil det er afgjort, om den skal sættes ud af kraft jf. stk. 1. Bestemmelsen er indført for at sikre Tilsynsrådet den fornødne tid til at tilvejebringe det relevante beslutningsgrundlag til spørgsmålet om lovligheden af en kommunal beslutning

uden at blive afskåret fra at sætte afgørelsen ud af kraft som følge af, at beslutningen i mellemtiden er bragt til udførelse.

Reglen foreskriver, at en beslutning, som er bragt til udførelse, kun vil kunne sættes ud af kraft under visse, nærmere angivne betingelser, hvilket skyldes, at en beslutning, som er bragt til udførelse, må borgerne som udgangspunkt kunne have tillid til.

Dette forbud mod at sætte allerede effektuerede beslutninger ud af kraft findes dog at burde begrænses til den situation, som foreligger, når nr. 1-2 er opfyldt. Det vil således være ubegrundet at forbyde en suspension af en ulovlig bebyrdende forvaltningsafgørelse, som den af afgørelsen bebyrdede borger ønsker sat ud af kraft. Hvis der i et sådant tilfælde ikke er nogen klageinstans, og der ikke er et væsentligt modhensyn, navnlig til andre borgere, skal en gennemførelse af beslutningen ikke kunne sikre kommunalbestyrelsen imod, at afgørelsen bliver sat ud af kraft, og dermed forringe borgernes retsstilling.

Da der kræves en skriftlig begæring fra borgerne om at sætte en beslutning ud af kraft eller om suspension, vil der normalt ikke kunne blive tale om at sætte begunstigende forvaltningsafgørelser, som er bragt til udførelse, ud af kraft.

Til § 66

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 65 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Det forudsættes, at der så vidt muligt ved fastlæggelsen af satserne for de faste vederlag sikres et niveau, som gør det attraktivt for såvel private erhvervsdrivende som for privat ansatte lønmodtagere og offentligt ansatte at gå ind i kommunalpolitik. Ligesom der naturligvis vil blive taget højde for den arbejdsbyrde, der er indeholdt i det faste vederlag. Der er udarbejdet en bekendtgørelse, Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 18. december 2008 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, samt kommunalbestyrelsesmedlemmer og bygdebestyrelsesmedlemmer m.v., hvoraf satserne fremgår.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen en mulighed for at fastsætte et tillægsvederlag til de stående udvalgs formand efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Bestemmelsen påtænkes anvendt, når formanden udfører ekstraordinære opgaver udover, hvad der normalt er fastsat at skulle varetages af formanden.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer adgang til at overføre det faste vederlag til en stedfortræder, som indtræder i kommunalbestyrelsen i mindst 2 måneder, uanset, om det faste medlems fravær kan henføres til § 15, stk. 1, eller § 15, stk. 2.

Til stk. 4

Bestemmelsen er gældende for det kommunalbestyrelsesmedlem, som varetager hvervet som formand for et stående udvalg i mindst 2 måneder.

Til stk. 5

Reglen fastholder det almindelige princip om, at folkevalgte, som udfører rejseaktivitet i forbindelse med hvervet, uanset vederlæggelsesformen, har krav på godtgørelse for opholds- og rejseudgifter.

Bestemmelsen har navnlig betydning for bygdebeboeres deltagelse i kommunalbestyrelses- og udvalgsmøder. Det skal dog i den forbindelse understreges, at Naalakkersuisut forventer, at kommunerne i udvidet omfang vil anvende muligheden for at afholde møder ved hjælp af telekommunikation.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan udarbejde nærmere regler for faste vederlag, tillægsvederlag, diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste samt de nærmere regler for disse ydelsers udbetaling og budgettering.

Der er udarbejdet en bekendtgørelse. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 18. december 2008 om vederlæggelse af borgmestre og viceborgmestre samt kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer m.v.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at der foreligger en pligt til at modtage de i nr. 1-5 fastsatte vederlag.

Til stk. 8

Bestemmelsen giver medlemmer af kommunalbestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom.

Til § 67

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 66 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Ved fastsættelsen af borgmestervederlaget forudsættes taget højde for borgmesterens arbejde som medlem af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen i nr. 2 fastslår, at Naalakkersuisut fastsætter regler for viceborgmestres og evt. andre kommunalbestyrelsesmedlemmers vederlag i borgmesterens forfald.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 66, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om nedsættelse eller bortfald af vederlag i forbindelse med afsættelse af borgmesteren i henhold til § 23, stk. 1 og 2. Afgørelsen skal træffes under hensyntagen til nægtelsernes omfang og beskaffenhed.

Til Stk. 3

Kommunalbestyrelsens afgørelse i henhold til stk. 2 skal af kommunalbestyrelsen indbringes for domstolene på borgmesterens forlangende.

Til § 68

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 67 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til § 69

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 68 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådets medlemmer vederlægges efter reglerne i Landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Landstinget og Landsstyret m.v. Ordningen har fungeret fint i praksis og bibeholdes derfor uændret.

Til § 70

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 69 med sproglige konsekvensrettelser, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår Tilsynsrådets mulighed for at pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som undlader at udføre en handling, som vedkommende er ansvarlig for, tvangsbo-

der. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, hvis en kommunalbestyrelse ikke i henhold til § 58 udleverer oplysninger og dokumenter til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan anlægge erstatningssag mod et kommunalbestyrelsesmedlem, som har ansvaret for, at kommunen har lidt et tab. Der kan ikke sættes faste rammer for tabets størrelse i forbindelse med, at der anlægges erstatningssag. Hvorvidt tabet er stort nok til, at der anlægges erstatningssag, vil bero på en konkret vurdering.

Til stk. 3

Bestemmelsen sigter til indførelse af et erstatningsretligt bodsinstitut som alternativ til et sagsanlæg. Betingelserne for at anlægge sag skal dog være opfyldt, hvilket vil sige, at kommunen skal have lidt et tab, og medlemmet skal være erstatningsansvarligt efter grønlandsk rets almindelig erstatningsregler.

Der er ikke tale om solidarisk hæftelse for de medlemmer, som skal betale bodsbeløbet, og der skal fastsættes et beløb for hvert medlem.

Hvis flere medlemmer er pålagt bod, og kun nogle af disse ønsker at acceptere boden, vil Tilsynsrådet kunne stille sagen for de pågældende i bero, til domstolsafgørelse foreligger for de medlemmer, som ikke har ønsket at betale boden.

Til stk. 4

Bestemmelsen foreskriver, at et medlem har pligt til at stemme for en beslutning, som medlemmet ved eller bør vide, at kommunalbestyrelsen har pligt til at træffe, og omvendt har et medlem pligt til at stemme mod en beslutning, som vedkommende ved eller bør vide er ulovlig.

Medlemmet bliver ikke kun ansvarligt ved at undlade at stemme men tillige, hvis vedkommende er udeblevet fra mødet uden lovlig grund, og ved eller bør vide, at deltagelse i mødet kunne have forhindret den ulovlige beslutning eller undladelse.

Til § 71

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 70, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen er en mulighed for at lempe erstatningen for tab, såfremt der findes at være formildende omstændigheder ved den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Til § 72

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse § 71, og indeholder ikke materielle ændringer.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at en kriminalisering af grove overtrædelser af denne lov er et yderst formålstjenligt supplement til reglerne om ophævelse og suspension af kommunale beslutninger, tvangsbøder og personligt ansvar, og er en logisk parallel til reglerne om ansvarlighed for medlemmerne af Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indsat for at undgå grundløse, bagatelagtige eller tvivlsomme anmeldelser til politiet af overtrædelser af styrelsesloven.

Til § 73

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af, at der i forslaget er indført en ny bestemmelse i § 33.

Til stk. 1

Lovforslaget foreslås sat i kraft 1. januar 2011.

Til stk. 2

Den gældende Landstingslov nr. 14 af 5. december 2008 om den kommunale styrelse foreslås samtidig ophævet.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at bekendtgørelser udstedt i henhold til gældende lov forbliver i kraft indtil de ændres eller ophæves ved bestemmelser fastsat i loven.